

Atle Skårdal

ALPIN

EVENTYR

Bok nr. 11: 1989-90

DESUNGEN
89-90

PERM 2.

MOROA FORTSETTER!

Fartsfest i Hafjell

I dag er det klart for fartsfest i Hafjell. NM i utfor for kvinner og menn går etter planen.

På torsdagens trening gikk det styggfort, og publikum vil få skikkelig inntrykk av hva skisportens «Formel 1» kan by på. Toppfart på rundt 130 kilometer i timen, og hopp på 30-40 meter, ventes.

Det ligger altså an til underholdning, fart og spenning i Hafjell i dag. Atle Skårdal (bildet) er favoritt blant gutta. Marianne Kjørstad er favoritt blant jentene.

Gudbrandsdølen
Lillehammer Tilstuer

Fredag 23. februar 1990

Sport

Fredag 23. februar 1990

TA

Håker'n ennå ikke «truet»

LUNDE: — Har Håker'n åtte NM-titler i utfor, sier du? Det kan bli i seigeste laget å ta den rekorden. Dessuten er det ikke bare å spasere seg til et norsk mesterskap heller. Det har det forresten aldri vært, sier Atle Skårdal etter at vi konfronterer han med Erik Håkers NM-meritter i utforsammenheng. Foreløpig står Atle sjøl på «bare» to...

THORBJØRN SKAARDAL

Erik Håker tok sitt siste utformesterskap i 1981, men hang med til 1983. Dengang debuterte en 16-årig Atle med fjerdeplass i utfor-NM på Stranda, og henviser bl. a. Håker til en plass lenger bak på lista (sjetteplass).

— Det var første gang jeg så unge Skårdal i aksjon. Siden har jeg fulgt utviklingen nøye. Gjennombruddet i Morzine i 1987 husker jeg godt, og hvem behøver å minnes om Kitzbühel-triumfen tidligere i år, undrer nå 37-årige Håker som i dag er ansatt i Sponsor Service.

Kongepokal

Atle tok sitt første NM i 1986 på

Voss, der han tok Kongepokalen med seg i samme slengen. NM-tittel nummer to kom i fjor da han var tilbake på Stranda, og fikk revansj på Jan Einar Thorsen som snøt ham for mesterskapet i 1988 (i 1987 deltok ingen av de beste p.g.a. stevnekollisjon med World Cup).

— NM byr heller ikke på motivasjonsproblemer om noen skulle tro det etter det som har skjedd i vinter. Jeg har dessuten fått litt ro nå den siste uka, og jeg gleder meg til å konkurrere i Hafjell-løypa, selv om den ikke byr på de store utfordringene. Et par småvriene partier er det, men heller ikke mer, påpeker Atle i sin vurdering av jentenes 2 615 meter lange OL-løype.

Arnesen

Hans hardeste konkurrent i utforkonkurransen blir ventelig Lasse Arnesen, mens det blir nytt nappetak med Ole Kristian Furuseth i søndagens Super-G. Furuseth snøt Atle for NM-tittelen i Super-G. da disiplinen første gang sto på programmet i NM-sammenheng i fjor. I to av de tre siste World Cup-konkurransene i Super-G. har også Furuseth vært noen hundre deler foran i mål. Furuseth som ikke deltar i utfor i dag etter sine to NM-titler i Hakadal sist helg.

— Håker'n (innfelt) blir det ikke å gjøre noe med i NM-sammenheng, sier Atle Skårdal i jakten på sin tredje norske utfor-tittel i dag. Erik Håker har i alt ti norske mesterskap - åtte i utfor og to i storslalåm - foruten fem World Cup-triumfer (fire i storslalåm og en i utfor).

Der Atle besatte en sjetteplass i storslalåm og en høyst anonym syttende plassen slalåm.

— Resultatene var «som ventet». Ingen har heller gjort noen notis av resultatene. Jeg har

i alle fall ikke fått nye feite tilbud fra sponsorer etter sist helgs NM-innsats, fleiper Atle Skårdal som ikke har mistet glimtet i øyet før det blir mer alvor i NM-løypene fra i dag av.

Zum Langlaufen zu faul, beim Slalom zu langsam

Skaardals Sieg
war nur eine
Frage der Zeit

VON ROBERT HÖPOLTSEDER
AUS KITZBÜHEL

Was Alex Gartner für Ole-Christian Furuseth bedeutet, ist Dieter Bartsch für Atle Skaardal. Denn im norwegischen Skiverband gibt es keinen Cheftrainer, da ist jeder Disziplinencoach sein eigener Chef: Der Slowene Gartner betreut die Slalom-Riesenslalom-Gruppe, der Österreicher Bartsch ist für Abfahrt und Super-G verantwortlich – und das genau seit dem 10. April 1989 (Trainingsbeginn). Zuvor war der Ski-Weltenbummler Bartsch (43), mit Wohnsitzen in Tirol, Liechtenstein und Neuseeland beim Schweizer Skiverband (1979 bis 1984, zuletzt als Frauen-Cheftrainer) tätig, ehe er es zwei Jahre als österreichischer Männer-Cheftrainer aushielt (1985 und 1986) und dann zum liechtensteinischen Skiverband wechselte (1987 und 1988), wo er bereits zuvor als Berater fungiert hatte. Soweit die «Karriere» des Dieter Bartsch. Letzteres hört er jedoch überhaupt nicht gern, zumal er in Skandinavien noch ruhiger und schweigsamer geworden ist. «Ich brauche keinen Rummel um meine Person», stellt Bartsch dezidiert fest – und nur zögernd erzählt er von seiner Arbeit im hohen Norden, wo er jetzt auch den norwegischen Skipool wieder aus der Versenkung holte und neu organisieren will. Denn nicht zuletzt stehen und fallen die Erfolge eines Furuseth oder Skaardal mit den zur Verfügung stehenden finanziellen Mitteln. Über Vermittlung von Erik Haker, der schon früher dafür gesorgt hatte, dass Norwegen nicht nur als «Land der Langläufer» im Skisport abgestempelt wurde, gelang es Dieter Bartsch, einen Generalsponsor für das «Männer-Alpin-Team» an Land zu ziehen: «Bergesen» ist eine der grössten Reedereien der Welt, mit Super-Öltankern und Luxus-Kreuzschiffen. Die Summe, mit der die Reederei die alpinen Norweger unterstützt, bleibt das Geheimnis von Dieter Bartsch. In Kitzbühel wurde übrigens ein

alpine Skirennsport in Norwegen mit den Erfolgen von Furuseth und Skaardal erhielt, konnte Bartsch bei seinem letzten Trainer-Ausbildungskurs in Oslo erkennen: «Zuerst hatten sich 23 gemeldet, und schliesslich waren es dann 111 Kandidaten, so dass der Saal zu klein wurde. So gross war bzw. ist das Interesse», freute sich Bartsch, der mit seinen Abfahrern Atle Skaardal, Jan-Einar Thorsen, Lasse Arnesen, Asgeir Linberg im Sommer des letzten Jahres in Chile im dortigen «Tal des Schnees» (La Barba/Portillo) trainierte – wo auch die Kanadier waren –, ehe er im Herbst auf die Gletscher (Saas Fee, Sölden, Pitztal) wechselte. Thorsen, im Dezember bei der Gröden-Abfahrt 17., verletzte sich während der Weihnachtsfeiertage bei einem Abfahrtsrennen in Norwegen, wo er am Tag zuvor noch gewonnen und Skaardal geschlagen hatte, so schwer, dass er erst in dieser Woche in Val-d'Isère im Weltcup wieder starten kann.

Zusätzliche Sponsorgelder

Dieser bisher noch nie dagewesene Trainingsumfang konnte nur aufgrund der zusätzlichen Sponsorgelder finanziert werden. Sozusagen als Anreiz für die Geldgeber dienen sicherlich die Olympischen Winterspiele, die 1994 in Lillehammer (No) ausgetragen werden. In den Jahren zuvor, als Trainer wie Erwin Cavegn, Kurt Hoch oder Theo Nadig mit den Norkern trainierten, fehlte es des öfteren «an allen Ecken und Enden», wie sich Österreichs jetziger Abfahrtscoach Hoch noch genau erinnern kann. In der vergangenen Saison waren die finanziellen Mittel so beschränkt, dass man für die Abfahrer eine Trainingsgemeinschaft mit dem US-Team einrichten musste.

Der Modellathlet Skaardal (1,85 m gross, 82 kg schwer), der aus Lunde stammt, das zwei Autostunden südlich von Oslo liegt, hält nicht viel vom norwegischen Volkssport: «Zum Langlaufen war ich immer zu faul. Und beim Slalomfahren immer zu

Atle Skaardal in Rücklage bei der Hausbergkante

Foto: Kurt Schorner

Pirmin Zurbriggen trotz Verletzung und Kantenbruch Dritter

Frehsners Vorschlag: Doppelte

- HAFJELL IKKE BRA NOK TIL OL

KONGE OG KRONPRINS: Atle Skårdal (t.h.) kan vente seg hard konkurranseløp av Lillehammers egen Asgeir Linberg fram mot OL i 1994. I går tok Asgeir sølvmedaljen.

Skårdal med klar melding til Eleonore

Av DAG LANGHOLM og GEIR OLSEN (foto)

HAFJELL (VG) — Kjære statsråd Eleonore Bjartveit. OLs utforrenn i -94 må kjøres i en skikkelig utbygd trasé på Kvittfjell. Hafjell-bakken holder ikke mål.

Atle Skårdal vet at han trækker på en om tå hos mange Hafjell-entusiaster. Likevel klarer han ikke å holde munn:

Dermed basta

— I OL på hjemmebane må den beste utforfører gå til topps. Derfor må utforrennet legges til Kvittfjell. Dermed basta, sier han. Og håper det nå blir slutt på den diskusjonen.

Gårsdagens forventede NM-gull til tross: Atle Skårdal likte seg ikke. Og det skyldes ikke bare manglende form eller våt snø.

Her ble det ikke kjørt skikkelig utfor før i siste halvdel. Øverste halvdel var bare en glietappe i over 130 km/t. Derfor skilte ikke enerne seg ut for på slutten. Jeg

liker mer krevende løypeprofiler, sier han.

Jublet ikke

Tidligere jublet Atle Skårdal over NM-tittelen. Det gjorde han ikke i går.

Jeg føler meg nemlig ikke i form. Bena virker tunge. Kroppen tung. Uten at jeg kan forklare hvorfor. Likevel håper jeg å kunne gi Ole Kr. Furuseth kamp om Kongepokalen i Super-G søndag.

Men jeg har heller aldri drømt om å slå Atle i utfor — ennå, sier han. Han legger mye av den enkle løypeprofilen til grunn for hans overraskende resultat — to hundredeler foran treneren Lasse Arnesen.

I motsetning til vår World Cup-vinner Atle Skårdal føler Asgeir Linberg seg umoden tek-

nisk. Noe han vil rette på til OL i 1994, da han lover å ta inn det droye sekunder Atle Skårdal slo ham med i går.

Må finne formen

Men jeg må finne formen nå, sier Atle Skårdal. Før neste WC-start — Super-G'en på Hemsedal 10. mars — og de to avsluttende utforrennene i Åre i Sverige, sier han.

Hva som er galt, vet han ikke. Atle liker ikke å legge skylden på den siste tids lange konkurransepause.

Etter søndagens Super-G, skal jeg legge meg i hardtrening i Hemsedal. Da håper jeg detaljene over kulene stemmer bedre enn i dag, sier Atle Skårdal.

FORT OG KJEDELIG: Visst kom Atle Skårdal opp i 130 km/t, men han likte likevel ikke Hafjell-løypa. — Den holder ikke som OL-bakke. Kvittfjell må bygges ut skikkelig, sier vår utforstjerne.

Nervøs Skårdal glad for seieren

Av MORTEN PEDERSEN

HAFJELL (Dagbladet): Ikke en konkurrent fikk gratulere Atle Skårdal med NM-gullet i utfor før Kjetil Andre Aamodt på startnummer 32 hadde kjørt ned Hafjell-løypa. Kitzbuhel-vinneren – og en av verdens beste utforkjørere – var nemlig nervøs.

– Kjetil slo meg med 1.8 sekunder på treninga torsdag. Klart han kunne gjøre det igjen. Klart jeg var nervøs, sier Atle Skårdal.

Seiersglis

Og ditto glad da Kjetil Andre Aamodt, som faktisk hadde 23 hundredeler på Skårdal ved mellomtida, ikke greide det mot slutten. Da kom et Kitzbuhel-glis i miniformat.

NM-gullet var verd det for telemarkingen.

– Vinner jeg ikke NM, blir jeg skikkelig sur, sa Atle Skårdal til Dagbladet torsdag kveld. Ikke sann å forstå at han føler seg uovervinnelig blant de med norsk pass. Den mulige surheten var snarere et signal om at gutten ønsker å være best også innafor riksgrensa.

Og at NM er noe mer enn to bokstaver i alfabetet.

Bedre nivå

– Nivået er blitt så bra at man må kjøre for fullt får å vinne. Det var ikke gitt at jeg skulle bli norgesmester, sier Atle.

Men norgesmester ble han med en margin på 1.09 sekunder på Lillehamringen og verdenscupkompisen Asgeir Lindberg. Og så lenge Lasse Arnesen tok tredjeplassen var det greit nok for utforgutta.

Troikaen som representerer Norge i verdens raskeste skibakker inntok seierspallen.

Men til neste år spørs det om ikke Kjetil Andre Aamodt på fjerdeplass – som synes det er stilig å kjøre utfor – vil være med han også.

Til og med i verdenscupen.

– Ikke tøff nok

– Det er en ålreit skibakke for utfor-NM, men den holder ikke mål i OL. Den er nemlig alt for enkel, sier Atle Skårdal.

Og dermed har han talt, 24-åringen som er den nordmannen som best av alle vet hva som kreves av ei internasjonal uforløype. Skal Norge være bekjent av utforrennet i OL er Kvitfjell det eneste alternativet. Hvis ikke kan vi bare glemme det, sier Skårdal.

Atle Skårdal måtte kjøre for fullt for å sikre seg NM-tittelen i går. Men Hafjell-løypa er ikke tøff nok for OL, mente NM-vinneren.

(Foto: Bjørn S. Delebekk)

Atle kjørte ut - Jostein Haugen på finfin 13. plass

ØYER: Kjetil Andre Aamodt (18) sikret seg noe overraskende gullet i lørdagens super-G under NM i Hafjell. For første gang satte han en av storfavorittene, Atle Skårdal og Ole Kristian Furuseth på plass i et viktig renn. Atle Skårdal kjørte ut vel halvveis i den krevende løypa.

De fleste hadde sett fram til super-duellen mellom våre to alpin-ess Atle Skårdal og Ole Kristian Furuseth. Furuseth kjørte inn til sølvmedaljen foran Lasse Kjuus. Dermed ble det ikke noe av denne superduellen i super-G, som hele alpin-Norge hadde håpet på i OL-løypene i Hafjell.

FIS-utforrennet tidligere på dagen vant Skårdal som ventet. Nærmest Skårdal i utforrennet kom sveitseren Xavier Gigandet.

Fin-fin 13. plass til Jostein Haugen i super-G.

Innerski

— Jeg kom på innerski i henget ved Hjortespranget og forsvant ut. Jeg hadde ikke noen problemer før jeg skar ut, sier fredagens utforvinner.

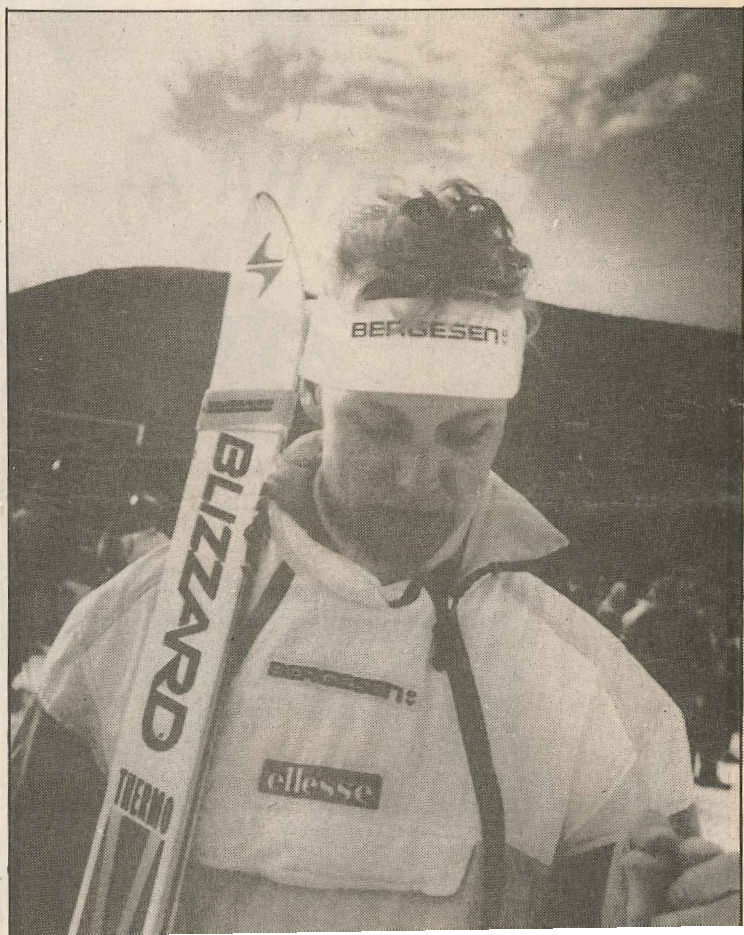
—Klart jeg hadde forhåpninger om en ny seier i dag. Jeg måtte rett og slett legge meg ned når innerskien tok overhånd, smiler Skårdal. Vårt utfor-ess så ikke ut til å ta det så tungt at det ikke ble noe nytt NM-gull.

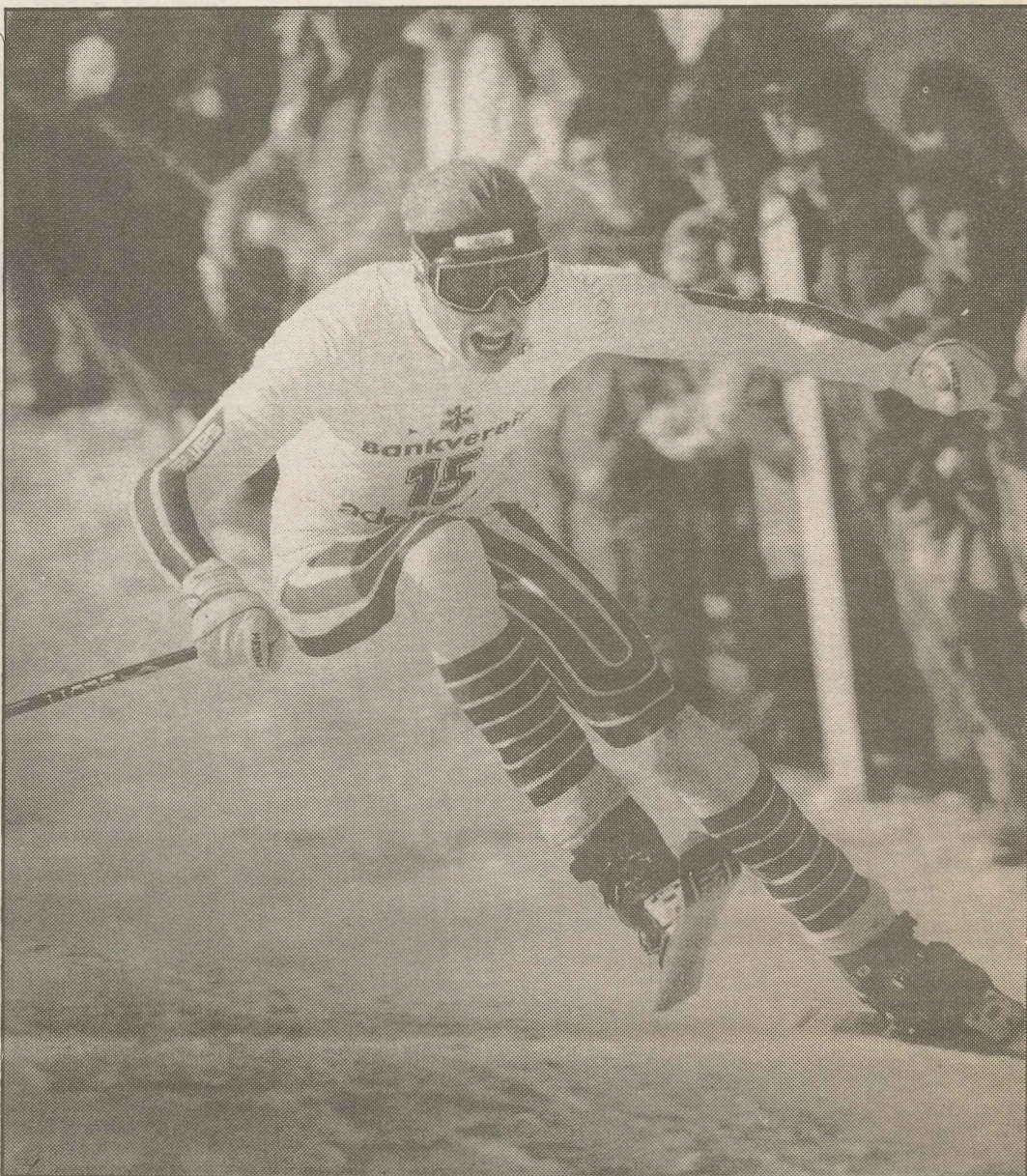
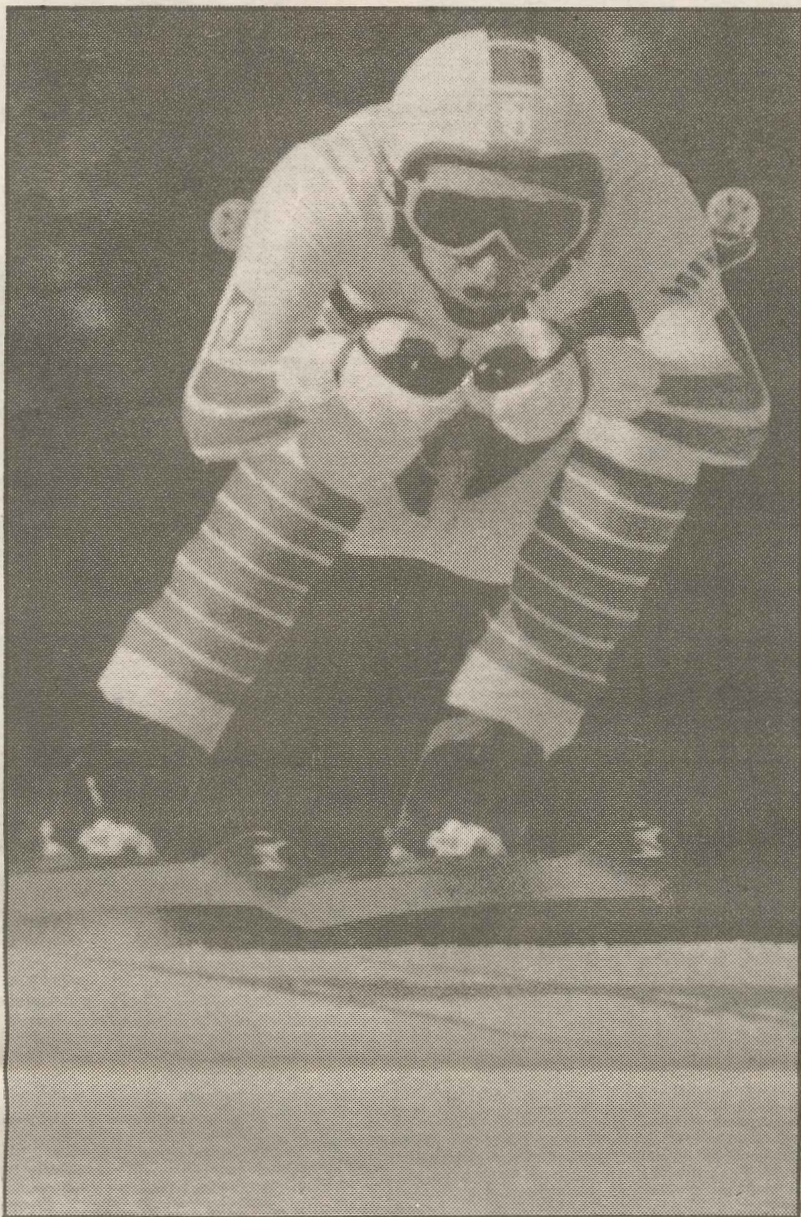
— Det overrasket meg ikke at Kjetil Andre vant rennet. Han

har vist stadig bedre form de siste dagene, og jeg regnet ham som en av favorittene til seieren, sier Skårdal.

Atle reiser i dag videre til Bjorli for å delta i et FIS-utforrenn før han fortsetter til nye World Cup-renn.

Jostein Haugen fra Rjukan kjørte et fint løp lørdag og kom inn til en 13. plass.

Atle Skårdal (t.v.) og Ole Kristian Furuseth har i løpet av en verdenscupsesong kjørt alpint rett inn i alle nordmenns skihjarter. I dag tar de en sving innom gamlelandet for å vise seg fram. (Foto: Bjørn S. Delebekk og Rune Myhre)

SUPERGUTTA TAR EN SVING HJEM

Det begynte med Ole Kristian Furuseth og to andre plasser i australske Thredboe, mens de fleste nordmenn hadde mer enn nok med å holde magan inne på badestranda. Det fortsatte også med 23-åringen

fra Jessheim. Og da Atle Skårdal endelig greide å passere sitt første målseil for sesongen var han ikke bare i Kitzbühel, men i verdenstoppen også. For å bli der sammen med Ole Kristian Furuseth.

Av MORTEN PEDERSEN

Når verdens beste alpinister setter de første skisporene i norsk snø i dag, er det 207 dager siden åpninga i Australia. For norsk alpinsport har det vært 207 fantastiske og veldig høye dager. Vi gikk til sesongen med Ole Kristian Furuseth som verdens beste storslalåmkjører.

Vi kommer hjem til Geilo og Hemsedal med Furuseths tittelforsvar fra Veysonnaz i helga, og en utforkjører fra Telemark som bare så smått har begynt å herje med de store gutta.

Alpin-boom

Den norske alpin-boomen savner sidestykke i den hopp- og langrennsorienterte

skihistorien. Og det morsomme er at det var en unggutt fra flatbygda Jessheim som åpnet døra til verden. For det at Ole Kristian Furuseth pløyde mark så det holdt i fjor, ga liksom norske alpinister nye bein å stå på. Og raske bein også, hvis du finner det bryet verd å bla gjennom vinterens resultatlister.

Sjette beste nasjon

Fra å ha vært en alpin-nasjon med jøviale og omgangsvennlige skiløpere, er Norge pr. i dag verdens sjette beste på nedover-ski. Før verdenscupavslutninga i Norge og Sverige har vi samlet 411 poeng. 23 av dem tilhører jentene, og kommer fra resultater ingen hadde våget å drømme om før sesongen.

344 kommer fra Ole Kristian Furuseth og Atle Skårdal!

Krystalljakt

Ole Kristian Furuseth har vunnet verdenscupen i storslalåm og ligger på andreplass på sammenlagtlista og i slalåmcupen. Atle Skårdal har gjennom sine framganger i utfor og Super-G klatret opp på 7. plass på sammenlagtlista. Og i utfor ligger han som tredjemann - med Pirmin Zurbriggen godt innfor rekkevidde.

Det kan bli mange krystallkuler på Norge når de deles ut i Åre neste søndag.

Og andre steder - i framtida.

- I fjor var jeg stort sett aleine om resultatene - nå er vi et lag, sier Ole Kristian

Furuseth. - Og med Atles utforsuksess og de mange gode plasseringene gutta har hatt er det gøy å komme hjem til verdenscup i Norge. Vi har sett fram imot Geilo og Hemsedal i hele vinter.

Hjemmebane er gull

- Hjemmebane er alltid spesielt, sier verdens beste storslalåmkjører.

Men hjemmebane krever også, og med kravene kommer presset. For de to siste sesongene har skjerpet Ols appetitt på resultater. Og derfor blir det folksomt både på Geilo og i Hemsedal.

Så folksomt at Vidar Theisen ganske sikkert vil få inn jubelånde på vindmåleren, hvis det skulle bli norske toppresultater østafjells.

ALPIN-EKSTRA: ALT DU TRENGER Å VITE OM SKI OG SNØ
LES DAGBLAD-SPORTEN I MORGEN

STÅR PÅ

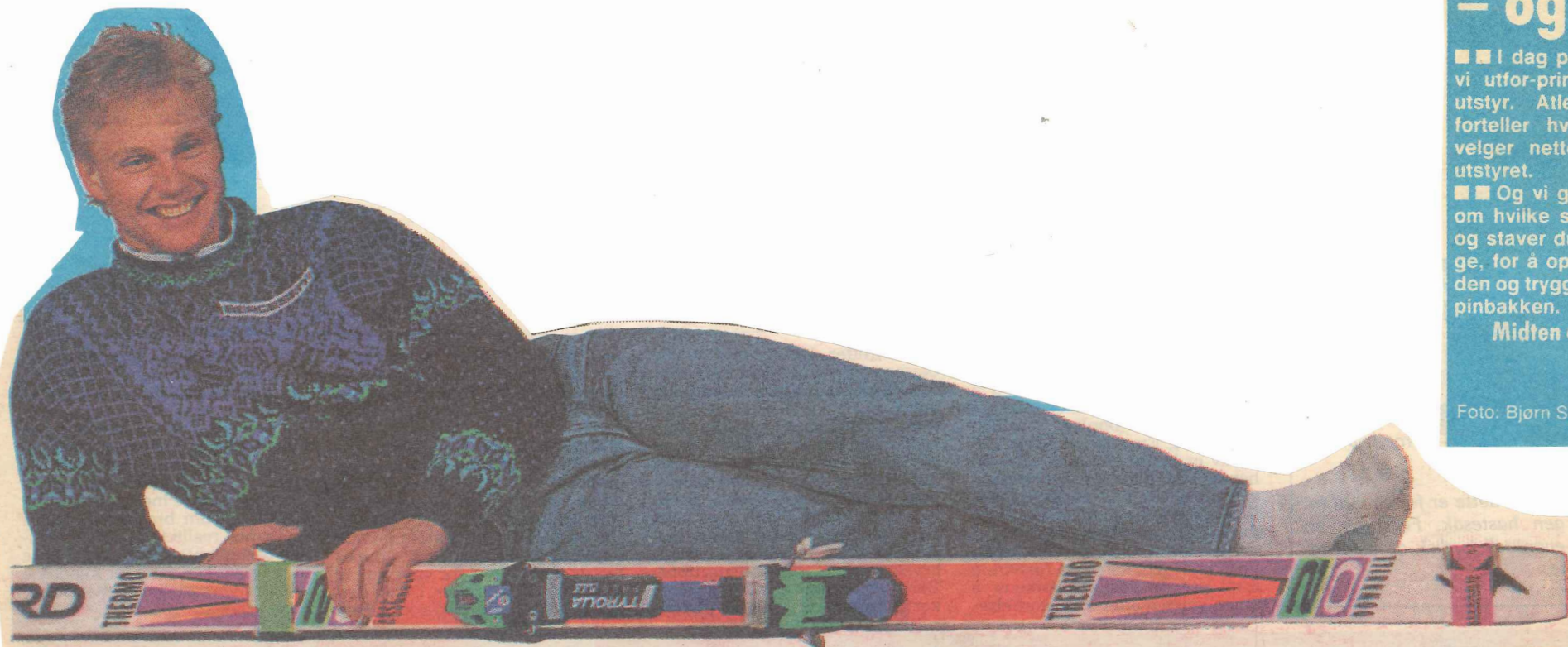

Dagbladet

Onsdag 7. mars 1990

* * * * Nr. 56 - Uke 10. 122. årgang. - Løssalg kr. 6,00

TUSENTIPSET - RING (02) 20 00 00

ALPIN-EKSTRA: ALT DU TRENGER Å VITE OM SKI OG SNØ

ATLE SKÅRDALS SKI UTSTYR — og ditt

■ ■ I dag presenterer vi utfor-prinsens ski-utstyr. Atle Skårdal forteller hvorfor han velger nettopp dette utstyret.

■ ■ Og vi gir deg råd om hvilke ski, støvler og staver du skal velge, for å oppleve gleden og tryggheten i alpinbakken.

Midten og side 29

Foto: Bjørn S. Delebekk

PROFFPAKKA

Slik velger Atle Skårdal

Her står Atle Skårdal med det utstyret som har gjort telemarkingen til en av verdens beste utforkjørere. For en vanlig dødelig ser det ikke så merkverdig ut – det er jo bare det man trenger.

Av MORTEN PEDERSEN

For Atle Skårdal er IMIDLERTID hans egen proffpakke altoverskyggende. Og forutsetningen for suksess. Utstyret Atle Skårdal kjører på er ikke det man ser mest av i påskeløypa i Hemsedal. Bare merkene. For den ypperste verdens-

eliten kjøper ikke skia og skiskoa sine på billigsalg hos Samvirkelaget på Gol. Alt er skreddersydd.

– En vanlig fritidskjører har like mye bruk for utforski, som en som ikke er skihopper har bruk for hoppski, sier Atle Skårdal. – Derfor selges det ikke mange par utforski. Det er alle de andre typene som går over disk.

Seks år med Blizzard

Atle Skårdal kom til den østerrikske skifabrikanten Blizzard i 1984. Siden den gang har han kjørt på «storm-skia». Blizzard er en av seks skifabrikanter i den norske ski-poolen. For Atle Skårdal er fabrikken den eneste.

– Fra å ha blitt suverent behandlet allerede som læregutt er det bare blitt bedre og bedre. Blizzard har utfortradisjoner og kan faget. Jeg hadde aldri vært der jeg er i dag uten fabrikken i ryggen, sier Atle.

Og med det mener han den totale oppbakkinga han får fra Blizzards rennsjef Franz Schenner, og ikke minst – servicemannen Max Letmeier.

Max har kontrollen

– En av grunnene til at det går så bra er at jeg slipper å tenke på noe annet enn skikjøringa. For resten har Max kontroll over. Han er suveren, sier Atle.

Max Letmeier er fyren

som bestemmer hvilke ski Atle skal bruke til enhver tid. Han kjenner alle Skårdals ski til minste detalj. Så når Atle Skårdal får et par ski på start vet han egentlig ikke hvilket par han kjører på. Han bare kjører.

Utviklinga på skifronten er voldsom, og innimellom får Max Letmeier nye skipar fra fabrikken. Da må Skårdal ut og teste. Mens Max noterer seg hver minste lille egenskap i de nye skia.

Raichle skisko

Skia er det viktigste for enhver profesjonell skiløper. Deretter kommer skiskoa. Inntil for to år siden hadde Atle Skårdal San Marco på beina. Men så gikk produsenten ut av ski-poolen. Skårdal måtte finne seg nye.

Og av skipoolens åtte skomerket plukket han ut det som liknet mest det han var vant til. Raichle heter det, og Atle sliter ut et par i sesongen.

– Raichle-skoa passer godt til utfor fordi den ikke er delt i ankelleddet. Den har ei pløse fra tåa til leggen. Det gjør den stivere og bedre egnet, sier Atle.

Bindingene er det ikke store forskjellen på bortsett fra utseendet, og staver, briller og hansker er bare staver briller og hansker. Og det samme gjelder for den hjelmen som er påbuddt i utfor og Super-G.

Her er Atle Skårdals "proff-pakke". Alt er skreddersydd, og en forutsetning for Atles suksess i alpin-løypene. (Foto: Bjørn S. Delebekk)

+ 14 695 **VG** størst og øker mest

VG

Nr. 57
Torsdag
8. mars
1990
Uke 10
Kr. 6,00

Mine «verste» venner

Atle Skårdal

Alberto Tomba

Armin Bittner

Furuseth-
rapport
fra Geilo

● SIDE 22—25

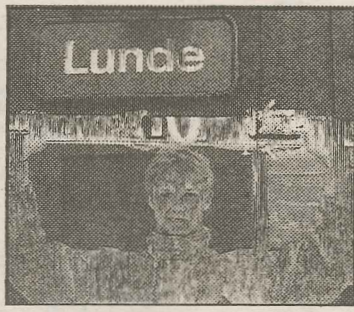

TIL ALPINTOPPEN

med boblejakke fra Mjøndalen Konfeksjon

Furuseth junior og senior i stua på Jessheim - etter at alpinsporten ble stuevarm på Romerike.

Atle Skårdal fra Lunde - prototypen på den nye alpingenerasjonen.

Norges to beste alpinister kommer fra tettstedet Jessheim på Romerike og bygdesenteret Lunde i Telemark. Og det er kartboka som forteller mest om alpinsportens gjennombrudd her i landet.

I løpet av 80-tallet ble alpint sosialt akseptert som idrett utenfor kondisjonerte strøk på Oslo vest og i Bærum. Det forandret sporten totalt.

Da har vi ikke glemt at 60-åras storkjører Håkon Mjøen og 70-tallets Erik Håker snakket trøndersk, men heller ikke at de utstøtte som sto slalåm på Oslo øst på den tida hadde dunjakker i rødt eller mørkeblått med sossestempel fra "Monclair" og "Fussalp".

Selv bar vi en brunlig boblejakke fra «Mjøndalen Konfeksjonsfabrikk», gikk langrenn, og var stolt av å tilhøre folkeflertallet.

Nå er jakka på loftet som historisk bevis, for folket har forlatt oss.

Du finner 600 000 av dem i alpinbakkene.

Alpinjapp

Målt i statistikk over solgte ski, skjedde det sosiologiske skiftet i 1983. Stygt sagt samtidig med innføringen av norsk jappetid.

Skistatistikken gjør slike sammenlikninger til mer enn baksnakk fra Mjøndalen Konfeksjon. Alpinboomen gjæret med det norske fritidssamfunnet med en jevn økning fra midten av 70-tallet. Men den smalt først over landet i skvulpet etter høyrebølgen.

I 1974 ble det solgt 50 000 alpinski mot 335 000 langrennski. I 1982 var antall alpinski bare økt til 100 000.

I 1983 gikk tallet rett opp i 150 000. Året etter ble det solgt 200 000 alpinski mot 344 000 langrennski.

Siden har forholdet mellom de to skitypene holdt seg jevnt, mens jappene har forsvunnet. Alpint er blitt folkesport bra nok.

Bygda kan

Med folkesporten kom rekrutteringen - og resultatene. Det Ready, Njård og Heming ikke kunne klare alene, kom med hjelp av Jessheim og Lunde.

- Vi måtte få vekk klaseskillet selv om det kanskje var mer følt enn virkelig. For sporten var det viktig at løpere utenfor Bærum og Oslo vest begynte å vinne. I alpint har det lenge vært en falsk respekt for overklassen, sier Mona Rivelrud, alpinkonsulent i Skiforbundet.

ESTEN
SÆTHER

KOMMENTERER

Dagens alpinledelse inviterer ikke til falsk respekt med sjefen selv som utbrettsgutt på midtsidene i Dagbladet. Sporten har tatt spranget fra dannet fritidsbeskjeftigelse til sirkus.

Faglig seier

Hvem som har æren for vinterens suksessforestillinger er allerede heftig debattert på lesebrevplass i Aftenposten, medlemsbladet for den tradisjonelle alpinsporten. I Skiforbundet tenkes det heldigvis større.

Der setter de skillelinja ved 1985 - året da nasjonale renn ble prioritert bort til fordel for internasjonal satsing og da Kurt Hoch ble sjefstrener for norsk alpinsport.

Han herjet med ledere, trenere og aktive i et par sesonger, og selv om enkelte av grepene ble i tøffeste laget, satte østerrikeren en sportslig standard som holder. I dag er den hjemlige alpinsporten på et faglig bra nivå, og har sjansen til å følge opp Furuseth og Skårdals suksess.

Treff

For alpinlederne er vinterens sirkus bare starten. Til verdenscup på Geilo og Hemsedal stiller Norge med flere hardt satsende herreløpere enn noen gang. I jentenes verdenscup på Stranda kan det norske gjennombruddet komme på hjemmebane.

Neste vinter gir internasjonale renn i Norge med våre egne verdensstjerner på plass, snarvei til bedre ranking for nye norske talenter. I det kompliserte alpine rankingssystemet kommer en toppprestasjon sjelden alene.

Den tøffe prioriteringen ved å satse Skiforbundets midler på et lite antall løpere, har gitt full klaff. Derfor er det enkelt for alpinsjef Ola K. Bakke å gjøre avlat for jentene som ikke nådde opp for et par år siden.

Nå er det mulighet for de fleste til å sikte mot alpin toppen. Selv med boblejakke fra Mjøndalen Konfeksjon.

Atle Skårdal og Ole Kristian Furuseth kan kjøre seg rike på alpint, men de kom ikke inn i sporten via lommeboka. (Foto: Bjørn S. Delebekk)

ALPINSJEFEN GJØR AVLAT BLA'OM

MIDTSIDE FOTO: BJØRN S. DELEBEKK

Sterke gutter mot Norgestoppen

SIDE 18

Del 2

Fredag 9. mars 1990

Sporten

«Min» dag i Hemsedal

●HEMSEDAL: Hei igjen! I går var det Alberto Tombas dag på Geilo. I morgen håper jeg det blir min dag i Hemsedal. World Cup-finalen i Super-G. er helt åpen, og det inspirerer jo litt ekstra i og med at den kjøres her i Norge. Hvorvidt Skårdal blir å finne på toppen av resultatlista, tør jeg imidlertid ikke å si for sikkert. Med hånda på hjertet har jeg jo ikke akkurat vært i mitt livs form i det siste...

●Derfor vil jeg ikke plassere meg selv i favorittklassen, selv om jeg føler meg lettere i beina etter ei helg med barmarkstrening i Oslo og ei snau uke med skitrening her i Hemsedal. Presset forøvrig har også avtatt etter den verste ståheien rundt hjemkomsten. Men tross alt var det nok hardkjøret i Mellom-Europa som tok «knekken» på meg. Ni renn på 16 dager ble hard kost. Reaksjonen måtte komme. Og den kom under FIS-rennene på Bjorli i forrige uke, da beina var tunge som bly.

●Pirmin Zurbriegen er min favoritt for dagen. World Cup-vinneren ser ut til å være i bra slag om dagen. Kanskje blir Günther Mader farlig også. Jeg vet ikke hvordan Ole Kristian Furuseths sykdom vil slå ut, og plasserer ham kanskje i en outsidergruppe med meg selv. Selv kan jeg ikke «klå» Zurbriegen for topplassen på sammenlagt-

lista i Super-G.. Men annenplassen kan bli min med maksimal uttelling. I tillegg er jeg avhengig av de øvrige foran på lista feiler.

●Zurbriegen leder «løpet» med 73 poeng. Mader følger nærmest på 61, mens Lars-Børje Eriksson deretter har 56. Franck Piccard 52, Furuseth 43 og Niklas Henning på 39 poeng har lagt beslag på de neste plassene. Selv følger jeg hakk i hæl med 38. Hadde det ikke vært for at jeg kjørte ut i den femte porten i det siste World Cup-rennet i Courmayeur 6. februar, kunne imidlertid lista vært enda hyggeligere lesning.

●Etter en femteplass i Val d'Isère og tredjeplass i Les Menuires, hedde jeg fått virkelig fin Super-G. følelse før det gikk galt i Courmayeur. I NM gikk det heller ikke bedre, der skia forsvant unna meg midtveis. Dermed fikk jeg aldri sett om jeg kunne greid det Furuseth ikke maktet - nemlig å slå Kjetil Andre Aamodt. Den samme Kjetil kan jo bli et interessant navn i dag også.

●Det tror jeg også Alberto Tomba kunne blitt hvis han hadde stilt på start, spesielt siden det er Gustavo Thöni som setter løypa i morgen. Thöni er jo Tombas trener, og kunne stukket ei løypa etter hans lest. Etter det jeg har hørt velger Tomba å konsentrere seg om slalåmrennet i Sälen på mandag. Alberto har tydeligvis fått nok etter rundkastet i Super-G. tidligere i sesongen. Det kunne ikke begynt verre da han brakk kravebeinet i åpningsrennet i Val d'Isère 9. desember. En skade han slo opp i januar.

●Men Tomba har tydeligvis prikket inn toppformen igjen til World Cup-finalen. Gårsdagens seier var han andre slalåm-triumf for sesongen. Finne igjen toppformen har også jeg forsøkt nå, og beina føles fine igjen. I går nøyde vi oss med litt innendørs fotball. Fordi det blåste mye i fjellet, lot vi skia stå. I dag skal vi imidlertid ut og prøve oss i «henget». Litt lett barmarkstrening venter også. Jeg håper dessuten å slippe for mye mas,

før jeg stuper tidlig til sengs.

●Snø er det i alle fall nok av. Snømangel har jo gitt enkelte World Cup-arrangører søvnproblemer tidligere i sesongen. I Hemsedal er det over meteren. Det er nok. Kommer det nysnø nå, blir det for bløtt i løypa og det vil ødelegge kvaliteten på

rennet. Når værprognosene lover både opphold og vindstille, er det bare å håpe...

Atle Skårdal

Ole Kristian Furuseth ble overfalt av autografjegere på Geilo. - Dette er min hverdag også, konstaterer Atle Skårdal.

Atle Skårdal skriver i TA

En solskinnshistorie fra Geilo

Geilo: Livet forsvant

optimistisk på situasjonen nå: omgang, men jeg tror ikke dette

- Har du funnet deg «sjæl», Atle?

SIDE 22

1990

orten

0. mars 1990

Smiler du like bredt i dag, Atle?

HEMSEDAL: På pressekonferansen i går stilte han med sitt bredeste telemarksglis. Så spør det om han smiler like bredt i dag, Atle Skårdal. Ole Kristian Furuseth hadde forventningspresset hengende over seg før slalåmkonkurransen på Geilo. Nå handler det om super-G – og den sprudlende gla'gutten fra Lunde i Telemark.

REMI LAAKSO

Atle tok farvel med verdenscup og mediafokusering for en måned siden. I den lange pausen har han slitt med å få skia til å gå fort nok, men håper selv å være tilbake i bra slag nå.

Usikker

Men, han er usikker. – Det har vært en tung periode. Jeg har hatt lyst til å gjøre andre ting, forklarte han på fredag, og la til at han er usikker på hvor han står i øyeblikket.

– Treneren min, Dieter Bartsch, mener jeg er tilbake i bra slag, men det er vanskelig å si hvordan det går i konkurranse-sammenheng.

– Pausen i verdenscupen har vært lang, for lang, mener Atle. Atle og de norske kjørerne har

gledet seg til å kjøre på hjemmebane.

Nå har verdenscup-sirkuset rigget seg til i Hemsedal, og det norske folk vi se Atle Skårdal rase ned løypa i rekordfart.

Selv føler han ikke forventningspresset.

– Jeg har, som sagt, ikke gjort det så bra i det siste. Dermed føler jeg ikke noe press.

Han kjørte ut i den siste verdenscup-konkurransen i super-G før pausen. Men publikum husker at han ble nummer to i utforkonkurransen noen dager før. Og man ser gjerne at Hr. Skårdal fra Telemark klatrer opp på pallen i Hemsedal.

– Jeg skal gjøre mitt beste. Men det er umulig å antyde noen plassering, ler han selv.

Løypa

Løyperapporten fra Hemsedal forteller om løs-snø.

Arrangøren har forsikret alle om at bakken skal sprapes fra klokka 0600 renndagen, og at forholdene skal være maksimale når starten går midt på dagen.

Løperne forteller at profilen holder mål i massevis. Atle Skårdal sammenligner traseen med Sesteriere. Der ble han nummer fire.

Alle vil ha gode resultater i Hemsedal, og kanskje aller mest skipresidenten. Skiforbundet har startet sine forhandlinger om utstyr til løperne, og gode resultater er bra kort å ha på hånda.

Smiler bredt. Atle Skårdal tok fram sitt bredeste telemarksglis på pressekonferansen i Hemsedal i går.

■ ■ ...og engelske aviser er nesten daglig opptatt av om Ruud Gullit (27) blir klar for Nederland til VM-innledningen i Italia. Blir han det, blir England og Irlands sjanser mindre.

Atle Skårdal den nye helten

140 ÅR ETTER SONDRE

HEMSEDAL (Dagbladet): 140 år etter at Sondre Norheim snekret vogga som er Norges skisymbol, er det Atle Skårdal som har overtatt arven. Og i fylkets verdensberømte tekstiler – og stoffet nok til å klare seg uten bleier – står han fram som den nye helten. Fra Telemark.

Av MORTEN PEDERSEN

Det er blitt et begrep dette med helter fra Telemark. Sondre, som så dagens lys i Morgedal i 1825, var sjølsagt den første. For da han i 1850 fikk spikka til et par planker som egnet seg til "hopping fra ufser i susende fart" ble det fart over sakene.

Og da han lærte seg å svinge på dem også, la han grunnlaget for det verdenseliten i alpint skal holde på med i Hemsedal i dag.

Krigsheltene

En telemarking vil kanskje også påstå at Sondre Norheim sånn i utgangspunktet reddet krigen for de allierte. For det var skia hans de kjørte på da 40-åras store norske krigshelter svingte fra Hitlers kommandosoldater på jakt etter Rjukans verdifulle tungtvann. Og som i ettertid fikk Hollywood til å sende Kirk Douglas til Norge for å lære seg kunsten.

Og for å bli filmlerretets helt fra Telemark.

Atle Skårdal er dagens TV-helt, og han er stolt av å være telemarking. For sjøl om kanskje ikke Helmuth Hoeflehner, Pirmin Zurbriggen og de andre gutta helt vet hva det dreier seg om, så har

Atle lest leksene sine. Og i bøkene står det svart på hvitt.

Telemark er gøy

Telemarksvingen er verdens mest elegante sving.

Og altså grunnlaget – når vi blir så sjåvinistiske som bare nordmenn kan være – for den alpine verdenscupen.

– Telemark (det heter bare det på skispråket) er gøy, sier Atle Skårdal. – Det er egentlig veldig synd at jeg ikke får mer tid til å bruke utstyret. Men en gang imellom, når verdenscupkjøret tillater det, tar jeg på meg vadmelsbuksa og ullgenseren. Og bytter ut hjelmen med den tradisjonelle filthatten.

Fartsdresser

Men når verdenscupfinalen i Super-G går direkte på TV i dag klokka 12.00, tillates ikke annet enn fartsdresser med bomber. Og i den farta gutta kjører er det godt at bindingsprodusentene har hatt 140 år på seg til å utvikle Sondre Norheims oppfinnelse med binding rundt hælen. For sjøl om Sondre var en racer, og veldig flink til å svinge unna trær og busker er det en ny type helter som holder alpinsirkuset i gang.

Atle Skårdal er en av dem. Den eneste fra Telemark.

Norges utforstjerne Atle Skårdal i ekte Telemarks-utstyr. – Det er synd jeg ikke får tid til å bruke det mer, sier helten fra Lunde. (Foto: Mette Møller)

ATLE OG OLE KRISTIAN: – SLIK KJØRER VI SUPER-G

SLIK KJØRER VI SUPER-G

ATLE SKÅRDAL

Av MORTEN PEDERSEN

HEMSEDAL (Dagbladet): Med utforkjørens voldsomme trykk på ytterskia er Atle Skårdal blitt en god Super-G kjører. Men han har fortsatt mye å lære.

- Super-G er vanskelig fordi det ikke gis muligheter til en treningsomgang, sier Atle. - I stor fart er det nemlig vrient å finne den riktige linja i det første og eneste forsøket.

- Men han stortrives i disiplinen og mener sjøl han har fått brukbar dreis på kjøringa. Sjøl om det er mangler.

Ytterskia

- På det første bildet viser jeg det jeg er best på. Jeg har godt trykk på ytterskia, mens Ole Kristian kjører på begge. Men allerede på det neste bildet avsløres en av mine store svakheter. I motsetning til Ole er jeg ikke tidlig nok over i den neste svingen. Og det sliter jeg med.

Atle Skårdal står litt for mye rett opp og ned på skia. Han avlaster ikke nok, og får luftmotstand som betyr tidstap.

Får luft

- På det tredje bildet er det lett og se at jeg får luft. Og dermed mister jeg bakkekontakten. Men jeg jobber med saken og prøver å bli like dyp som Ole Kristian. Det er nemlig veldig viktig.

Men Atle Skårdal er ikke i verdensklasse fordi han bare har mangler. Han har også kvaliteter.

Sterk i beina

- Jeg er sterk nok i beina til å holde en fin jevn sving i stor fart. Og de gangene alt stemmer greier jeg å gjøre svingen kort også. For det er viktig å komme seg over på flate ski så fort som mulig. To ski går nemlig fortene enn en.

Erfaring

- I Super-G handler det mye om erfaring. Det skjer nemlig mye uforutsatt i stor fart. I enkelte løypepartier har utforkjøerne fordeler i forhold til teknikerne - i andre er det motsatt. Men en ting er i hvert fall helt sikkert: - Super-G er stilig å kjøre.

(Alle fotos:

Bjørn S. Delebekk)

OLE KRISTIAN FURUSETH

HEMSEDAL

(Dagbladet): Ole Kristian Furuseth bruker storslalåmkvalitetene i Super-G. Når han lærer seg å absorbere terrenget blir han enda bedre.

- Det første bildet illustrerer meget godt det jeg sliter med. Jeg har for mye innoverlening, mens Atle holder trykket på ytterskia, sier han.

Begge beina

Ole Kristian Furuseth ser seg slått på bilde 1, men på det neste er han best. Fordi han er flink til å stå på begge skia der det er mulig.

- Jeg fordeler tyngden ganske bra bortsett fra de gangen hvor den skal være på ytterskia. Jeg føler at jeg ikke bruker kneet nok, og at jeg ikke er så tålmodig som Atle.

God trening

- Men jeg er kjapp til å forberede den neste svingen, og det skyldes nok treninga fra slalåm og storslalåm. Og på det punktet må Atle bli bedre. Jeg må jobbe med trykket.

Ole Kristian Furuseth liker å kjøre på ski i stor fart. Men det er ikke alltid det fungerer.

Håpløst

- Jeg kjører ofte med en følelse av at jeg kan sitte i hockey og kjøre svingene. Når det ikke fungerer blir alt håpløst. Atle er langt mer følsom enn det jeg er og mykere og finere i forhold til terrenget. Det er en greie jeg er nødt til å lære meg.

Skyter fart

Akselerasjon er nøkkelen til suksess i Super-G. Den som ikke skyter fart ut av svingene er sjanseløs i forhold til klokka.

- Og da er det nok en gang trykket på ytterskia som er så viktig. Og at du har krefter nok i forhold til de kiloene du har med deg nedover bakken.

Taper muskler

I treningstudio, når gutta kjører knebøy, mener Ole Kristian å huske at han ikke ligger tilbake for Atle. Det er i stor fart han taper muskler i forhold til utforkjøeren.

- Men jeg er storslalåmkjører og avslutter svingene tidligere enn Atle. Og tjener på det, sier Ole Kristian.

Lørdag 10. mars 1990

SNØFRESER: Atle Skårdal hadde en «litt annerledes» oppladning før helgens World Cup. I går forsøkte han seg på snøscooter-kjøring. Det gikk også fort...

Atles farts-test

Av TRYGVE SUNDBØ og TORE BERNTSEN (foto)

HEMSDAL (VG) At Atle Skårdal er fartsgal, overrasker neppe noen. Utforkjørere har gjerne det som fellestrekk. Men galskapen kan graderes, og også i så måte stiller telemarkingen i 1. pulje.

I går testet han snøscooter i Hemsedal, og gasswiren ble spent til bristepunktet da vår utforkonge skulle teste ut kruttet i motoren.

Dristig

Selv på slik kjøredning svevde han av gårde med uvanlig dristighet og voldsom fart – billedlig talt mot avslutningen av en sesong som har oppfylt enkelte av hans innerste drømmer.

— Leit at World Cup snart er slutt, sier han. — Sesongen har vært kjempemorsom, og nå føler jeg også at formen er på vei tilbake. Jeg fikk en liten knekk etter NM. Da var jeg umotivert og lei. Men nå er lysten på vei tilbake. På treningen her i Hemsedal har det gått bedre og bedre. Kanskje ikke så rart når det er World Cup som står på programmet.

Atle Skårdal innledet sesongen som en av alpinsportens

grå eminenser. Anstendig god, var karakteristikken, men ikke noe mer.

Men noe skjedde: Allerede i sesongens første renn skjønte ekspertene at lunta var tent. Og at mye krutt fantes i den lysluggete telemarkingen. Atle Skårdal var klar til å høste fruktene av mange års hardt arbeid.

I dag er han blant World Cups største stjerner. 1. pulje i både utfor og super-G teller mye. Seieren i Kitzbühel teller

mest. Den er alpinsportens adelsmerke og plasserer Atle Skårdal i bås med superstjernene.

Slutt

Da ble guttedrømmen virkelighet.

Dagens super-G og to utforrenn i Åre i neste uke er alt som er tilbake av Atle Skårdals World Cup-sesong.

Så er det ugjenkallelig slutt.

TORSDAG
15. MARS 1990
Nr. 63 - 68 årg.
LØSSALG KR 7.00

World Cup-klaff for Atle i Sverige idag?

Lykkes det for Atle Skårdal (bildet) i dagens World Cup-utfor i Åre i Sverige? Skal telemarkingen påny sette de store utfor-navnene Hoefhlehner, Alpiger, Zurbriggen og co i skyggen? Eller kommer baksmellen for sports-Telemarks superstjerne? TA har både journalist og fotograf på plass i Sverige. Igår klaffet det ikke for Atle i de to treningsomgangene. Kanskje snur det i formiddagstimen idag.

SPORTEN

FOTO: ROGER NEUMANN

Blankt frifunnet i «Magic-saken»

SIDE 22

Del 2

Torsdag 15. mars 1990

Sporten

Atles klare favoritt

ÅRE: -Jeg ville ikke satset pengene på verken Helmut Høfleher eller Pirmin Zurbriggen. Heller ikke Skårdal for den saks skyld. Mitt klare vinnertips i dag er Karl Alpiger, fastslår Atle Skårdal foran den første av sesongens to siste utforkonkurranser i Åre.

THORBJØRN SKAARDAL
ROGER NEUMANN (foto)

Den 26-årige sveitseren har vært sterkt hjemsoekt av skader de to siste ssongene, men ser ut til å ha funnet igjen formen perfekt til World Cup-avslutningen.

-Alpigers treningskjøring her i Åre har vært imponerende. Ingen tilfeldighet at han var best i begge treningsomgangene onsdag, mener Atle Skårdal som sjøl ikke fikk opp farten og ikke kunne true de beste i går.

Seierherre i '88

Alpiger liker seg spesielt godt i Åre. Det var nettopp han som vant det siste World Cup-rennet her i Årebragden i 1988 foran Danilo Sbardelotto og Franz Heinzer. En konkurranse der Atle Skårdal plasserte seg på en mer enn anonym 35. plass.

-Jeg slapp i alle fall å hente noen premie dengang, uttalte Atle etter at de to siste treningsomgangene ble unnagjort i kjempevær i går.

-Jeg håper ikke dere spenner forventningene for høyt. Visst er det i dag det gjelder, men treningstidene viser tydelig at jeg ikke får det til å stemme helt. Jeg har da heller aldri opplevd klaff her borte, innrømmer Atle som hadde 17. og 13. beste trenings-tid i går. Henholdsvis 1.68 og 1.49 sekunder bak Alpiger.

Forhold

I motsetning til tirsdag, da starten ble flyttet ned p.g.a. tåke, kjørte løperne i går fra toppen på 1272 m.o.h. I løypa som har en høydeforskjell på 870 meter.

- Alpiger var nede på 1.54.28 i dag. Med optimale forhold torsdag vil vinnertida bli presset ned på 1.52-tallet, tror Atle og håper på enda litt skarpere forhold i konkurransen.

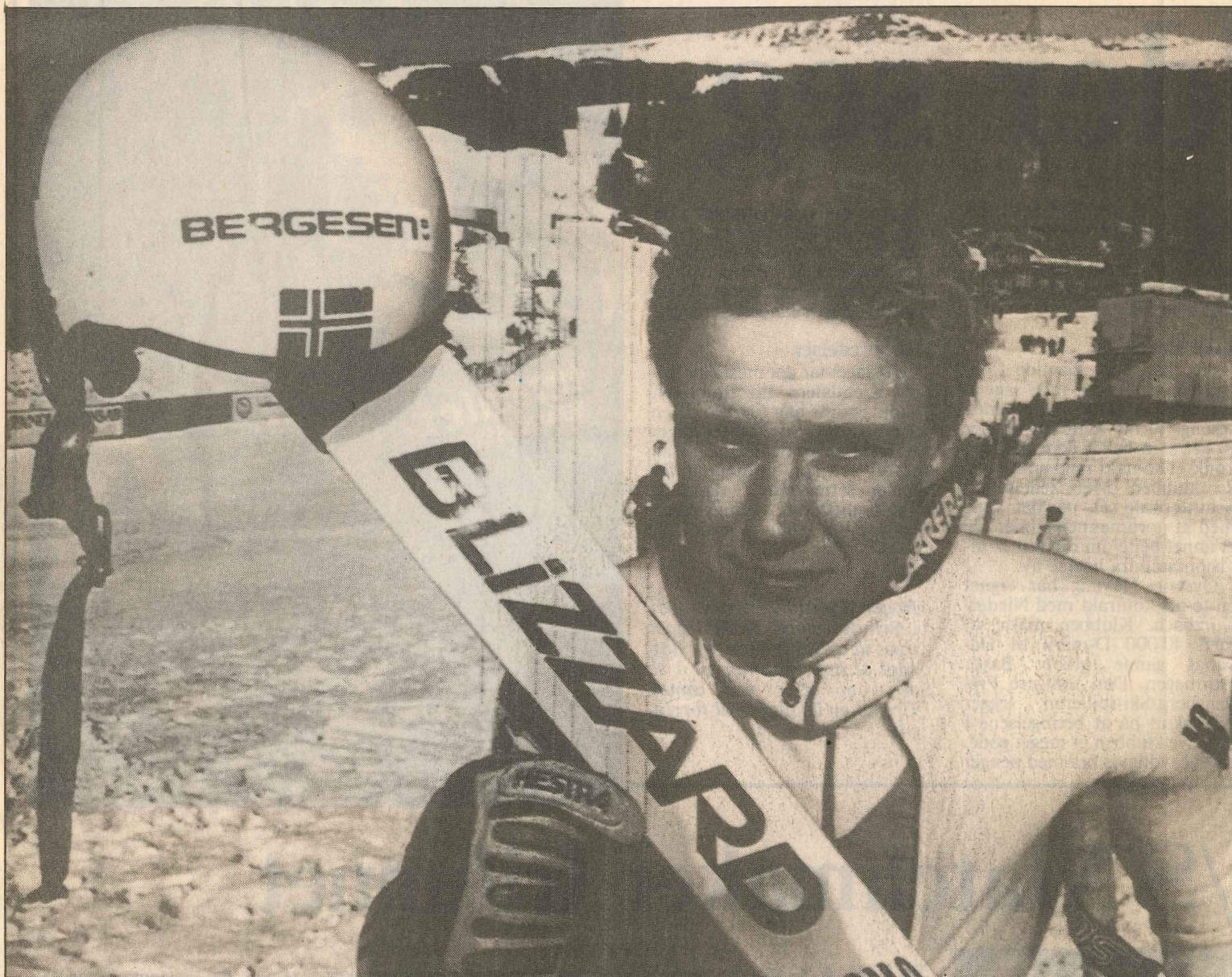
- Løypa er fin nok den, men fortsatt litt i bløtete laget for meg. Spesielt viser treningstidene at jeg taper for mye i det flate partiet på toppen. De store vanskelighetene kommer imidlertid først på den siste strekningen. Fra "Olympiakurven" til og med Galgbacken vil mye bli avgjort, konstaterer Atle og sjeler bort på World Cup-sammendraget i utfor.

Der har han en tredjeplass han ønsker å forsvare, gjerne forbedre. Høfleher på 131 poeng er det lite å gjøre med, men Zurbriggen på 92 er fortsatt innen rekkevidde for Atle med 84 poeng. Vel og merke hvis han får fart på skia igjen. Det er seks uker siden siste utforkonkurran-

se i World Cup (annenplass i Cortina) og Atle er spent på formen. Selv om sjuendeplassen i Super-G i Hemsedal var et skritt riktig retning igjen etter en periode med tunge bein og dårlig motivasjon etter NM.

Atle Skårdal hadde ingen grunn til å smile bredt etter gårtdagens utfor-trening. Ser det bedre ut idag?

-Ikke still for store forhåpninger til meg på forhånd, ber Atle Skårdal foran dagens utfor i Åre. Karl Alpiger er Atles favoritt...

Alpiger liker seg spesielt godt i Are. Det var nettopp han som vant det siste World Cup-rennet i Arebragden i 1988 foran Danilo Sardelotto og Franz Heinzer. En konkurranse der Atle Skårdal plasserte seg på en mer enn anonym 35. plass.

-Jeg slapp i alle fall å hente noen premie dengang, uttalte Atle etter at de to siste treningsomgangene ble unnagjort i kjempe- r i går.

Fra "Olympiakurven" til og med Galgbacken vil mye bli avgjort, konstaterer Atle og sjeler bort på World Cup-sammendraget i utfor.

Der har han en tredje plass han ønsker å forsvare, gjerne forbedre. Høflehner på 131 poeng er det lite å gjøre med, men Zurbriggen på 92 er fortsatt innen rekkevidde for Atle med 84 poeng. Vel og merke hvis han får fart på skia igjen. Det er seks uker siden siste utforkonkurran-

Atle Skårdal hadde ingen grunn til å smile bredt etter gårdsdagens utfor-trening. Ser det bedre ut idag?

Husker du, Atle?

Faksimiler av TA etter Atles Skårdals nedtur i 1986..

ÅRE: Atle Skårdal kjenner snart utforløypa i Are som sin egen bukselomme. Møtene med «Arebragden» har vært mange både som senior og junior. De to første World Cup-konkurranser i bakken, husker imidlertid vinterens utforhelt av spesielle årsaker. For drøye fire år siden gikk Atle på sine første alvorlige baksmeller nettopp her.

THORBJØRN SKAARDAL

Atle svevde på skyene etter sitt store gjennombrudd med tredje plass i Morzine like i forveien, inntil Are-dagene bragte ham tilbake i hverdagen med rekordfart.

Skuffet

— Det gikk rett «åt skogen», som svenskene ville sagt det. Ikke mye å rippe opp i den saken der, fastslår Atle og minnes at han var forferdelig skuffet etter innsatsen dengang.

— Kan du forklare nærmere hva som skjedde i de to rennene i '86?

— Hvis jeg har hukommelsen med meg begynte det med at jeg feilregnet et hopp i målschussen, mistet kontrollen og havnet i en kontrollport i stedet for løypa. Det hele endte med disk. Dagen «derpå» skulle det hele revansjeres, men alt jeg oppnådde var en plass langt nede i resultatløypa.

En 30. plass for å være nøyaktig ble utfallet Atle snakker om, en skuffelse så stor at han for en stund lot presse være presse og gjemte seg unna med tankene om hva som gikk galt.

I slag

— Skuffet blir jeg selvsagt nå og så hvis det går dårlig. Men jeg er kanskje blitt flinkere til å skjule det. Uansett føler jeg meg i bra slag igjen, og gleder meg storveis til World Cup-finalen her i Jämtland, forsikrer Atle.

Ellers er det et faktum at Atle aldri tidligere har gjort det spesi-

elt skarpt i Are, men framgangen denne sesongen har vist at tidligere problemfylte bakker nå tackles med den største selvfølgelighet av lundeheringen.

— Arebragden kan være tøff. En av de tøffeste løypene bak Kitzbühel. Men vel og merke - under fattige snøvintre og hardt underlag. Hvis ikke ligger den

rundt «gjennomsnittet» i vanskelighetsgrad, betror Atle oss i sin betraktning av den ca. 3 100 meter lange løypa som ble åpnet i 1985 og som var øremerket OL 1994 inntil Lillehammer som kjent kullkastet akkurat de planene.

Torbjørn Skaardal (tekst)

TA
i Åre

Roger Neumann (foto)

TIL KAMP MOT SKIFORBUNDET

ÅRE (VG) Full krig er i ferd med å bryte ut mellom Skiforbundet og landets skistjerner. Norges Skiforbund foreslår på FIS-kongressen i mai å øke reklamemarkeringene på sine skistjerner fra tre til fem steder. Men heller ikke nå skal fem øre gå til løperne. Forslaget betinger at alt forsvinner i Skiforbundets egen kasse.

FIS har tidligere tatt reklameplassen på lua vekk fra proffreglementet. Alle verdens skiforbund har derfor latt aktive løpere beholde denne plassen til en privat sponsor. Alle unntagen Norge og Frankrike.

Irritasjon

Dette har skapt atskillig irritasjon blant skistjernene i Norge. Og det nye lovforslaget bidrar bare til å kaste bensin på bålet. Finnes det ikke grenser for forbundets griskhet, er spørsmålet som stilles.

Vinterens alpinhelter har allerede organisert seg. De er forbannet på systemet, og er beredt på kamp utenfor løypene. Bak tillitsmannen Lasse Arnesen står både Ole Kristian Furuseth og Atle Skårdal – to skistjerner med tyngde.

Forbundet må gjerne tapetsere oss med reklame, men luereklamen må over til de aktive, sier tillitsmann Arnesen.

Samlet krav

Det er et samlet krav fra alpinlandslaget. Vi bruker hele ungdommen vår på idretten, og bør ha muligheten til en liten økonomisk frihet når vi en dag skal gjenoppta utdannelsen, stifte familie eller skaffe oss et hjem.

I alpinlandslaget kan Ole Kristian Furuseth og Atle Skårdal selges for summer over en halv million kroner hver. De fleste andre kan oppnå avtaler i hundretusenkroneklassen.

Skistjernenes problem er at forbundet allerede har solgt luereklamen for minst tre år fremover. I alpinistenes tilfelle betaler rederiet Bergesen tre millioner kroner årlig.

Det er plass til ytterligere ett merke ved siden av rederiflagget, sier Lasse Arnesen. Han skal først kontakte skipresident Johan Baumann om saken. Om nødvendig går han direkte på sponsoren.

Vi tar gjerne kontakt med Bergesen. I det firmaet finnes

folk med romslighet og sans for muligheter.

Er Norges Skiforbund griske? Vi lar spørsmålet gå til tidligere skipresident og nåværende medlem av FIS' øverste styre, Odd Seim-Haugen.

I dag er det sveitsiske skiforbundet bankerott, og mange andre sliter med store økonomiske problemer. Det koster store penger å drive skilandslag, og Norges Skiforbund trenger en økning for å holde aktivitetene og kvaliteten på ypperste nivå. Derfor vårt forslag om å øke reklamemarkeringene på løperne.

Konfrontasjon

Men ingenting til løperne?

Nei, det har vi ikke råd til i denne omgangen. Dermed er konfrontasjonen et faktum. Løperne ønsker sin bit av kaken, forbundet tviholder på alt. Og forbundet frykter at alpinopprøret skal spre seg til de andre disiplinene. En svært berettiget frykt. I alle leirer er misnøyen stor på grunn av forskjellsbehandlingen.

Får smulene

Skisporten omsetter for halvgreis av millioner. TV-selskaper, utstyrsfabrikanter og vintersportssteder kan tjene gigantsummer om de lykkes. Løperne – artistene – er kjernen i hele sirkuset. Men får bare smulene fra de rikes bord.

Trygve Sundbo

i SVERIGE

Foto:

Tore Berntsen

Forvirret Skårdal

ÅRE (VG) Atle Skårdal var forvirret da han ankom målplassering til 5. plass i gårsdagens World Cup-utfør i svenske Åre. Han var best av alle i starten, men tapte i den delen av løypa hvor han normalt er best. Uten helt å skjønne hvorfor.

At jeg starter dårlig, er nå bare en myte, sa han. Men det er tydelig at jeg har bommet underveis. Det er bare å se på klokka.

Atle kunne selv ikke gi noen forklaring. Trener Dieter Bartsch derimot, mente at nordmannen hadde presset skiene for hardt ned i softice-snoen i Åre.

Det blir nok en skikkelig forklaring på kammeret, sa Atle etter en rask dialog med den østerrikske treneren via walkie-talkie.

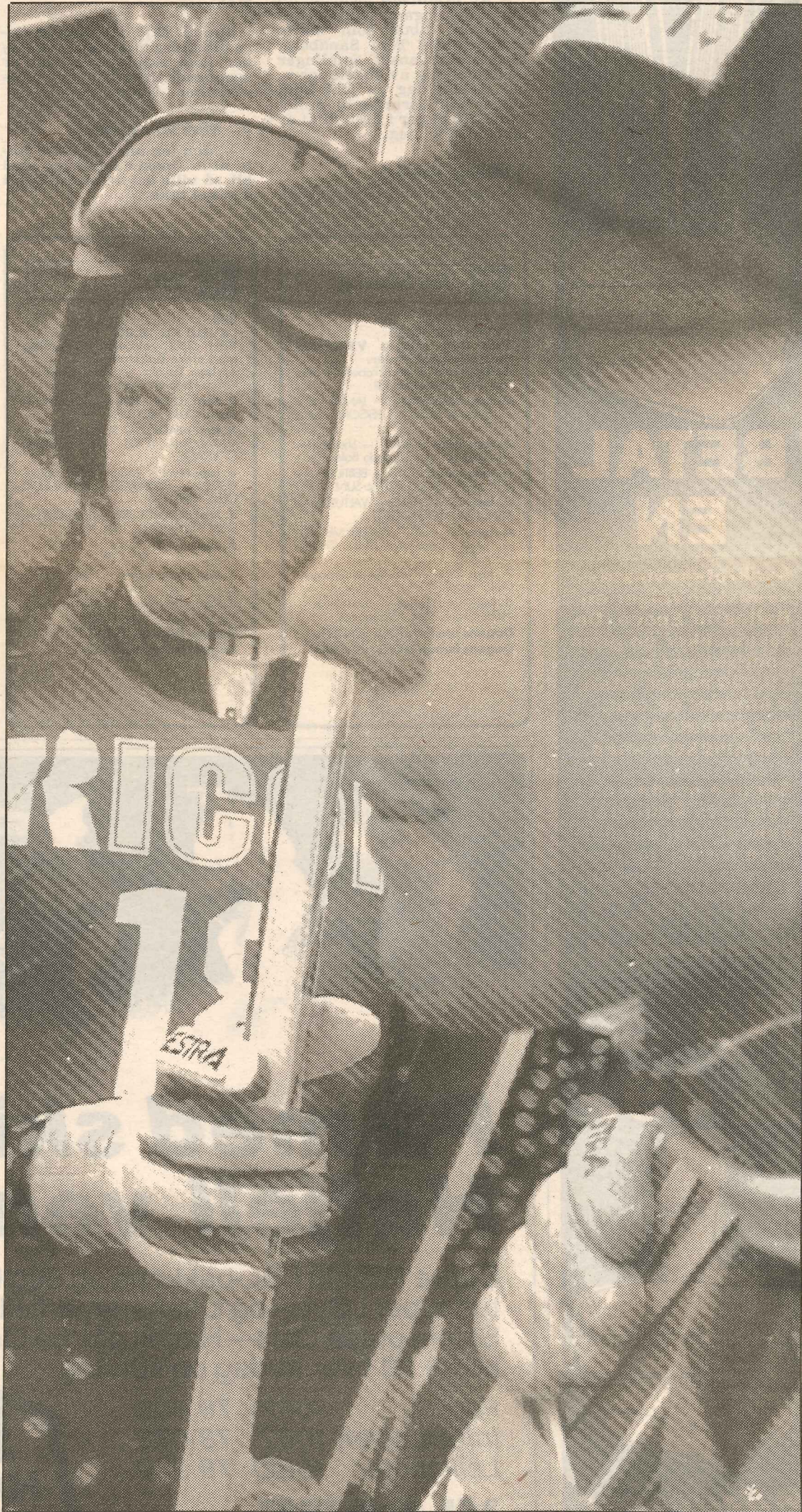
Likevel tok telemarkingen inn tre poeng på Pirmin Zurbriggen i utforcupen.

Tar Atle ytterligere fem poeng inn i lørdagens utfor avslutning, kniper han 2. plassen i utforcupen – om ikke italieneren Kristian Ghedina tar inn ytterligere ni poeng. Da blir han å finne på seiersspalten lørdag kveld.

Østerrikeren Helmut Höflehner er allerede suveren vinner.

UTFORCUPEN:

- 1) H. Höflehner, Østerrike 146 p.
- 2) P. Zurbriggen, Sveits 100 p.
- 3) A. Skårdal, Norge 95 p.
- 4) K. Ghedina, Italia 86 p.
- 5) F. Heinzer, Sveits 84 p.

ORGANISERER SEG: Atle Skårdal (nærmest) og Lasse Arnesen er sammen med de øvrige norske alpinistene forbannet på Skiforbundet. De mener ledelsen i NSF er griske og tar alle sponsorinntektene selv. Nå forlanger løperne sin del av kaka. Lasse Arnesen er blitt valgt til tillitsmann.

«SKULLE KJØRT SLIK HELE VEIEN»

Her sitter Atle Skårdal fint. Men på slutten av utforrennet i går ble han stående for oppreist. Utfortrener Dieter Bartsch forklarer Atle Skårdal hvor han tapte hundredelene.

ÅRE (Dagbladet): Første gangen Atle Skårdal var raskest på toppen, dumma han seg ut i bønn og mistet en sikker Schaldming-seier foran øyene på millioner av TV-seere. Andre gangen – i går – holdt han seg på beina. Men det var umulig å se hvorfor han tapte.

– Egentlig skjønner jeg ingen ting. Jeg trodde nemlig dette gikk veldig bra, sier Atle.

Men oppe i den amputerte og latterlig korte utforløypa sto utfortrener Dieter Bartsch i vindkulene med forklaringa. For der telemarkingen egentlig skulle gjøre løpet, gjorde han feilene han tapte på. Han sto altfor oppreist på skia. Og til en uforstående Skårdal meldte treneren via walkie-talkie fra om kveldsmøte på rommet.

Atle Skårdal er ikke typen som henger med geipen etter en 5. plass i utfor. Han vet nemlig hvor hardt det er i toppen. Men sjøl om han smilte i går også måtte han innrømme at det lå en aldri så liten porsjon skuffelse bak de hvite tennene. For det er ikke ofte Atle får fart på skia fra start. Derfor var den svake kjøringa i bønn helt unødvendig.

– Det verste er at jeg ikke følte det sjøl. Men når Dieter løsner opp har det sikkert noe med kantinga av skia å gjøre. Det var jo fryktelig bløtt hele veien, sier Atle.

Fem poeng bak

Det positive for telemarkingen i går var at han kortet inn forspranget til Pirmin Zurbriggen i utforcupen. Foran morgendagens finale har Atle Skårdal fem poeng å ta igjen. 11 poeng bak seg har han gårdsdagens vinner, Kristian Ghedina fra Italia.

– Jeg har lyst på andreplassen og kjører sjølsagt for å klare det. For siden Helmuth Hoeflehner allerede har vunnet cupen er det ba-

re andreplassen å gå for. Med maksimal satsing, sier Atle.

Og blir været bedre og Åre kan by på utforrenn på over 3000 meter, ser det enda lysere ut for Atle Skårdal. For er det noe han kan så er det å rette på feil på direkten.

Og da vil han kjøre som han pleier å gjøre.

Bedre og bedre for hver eneste meter.

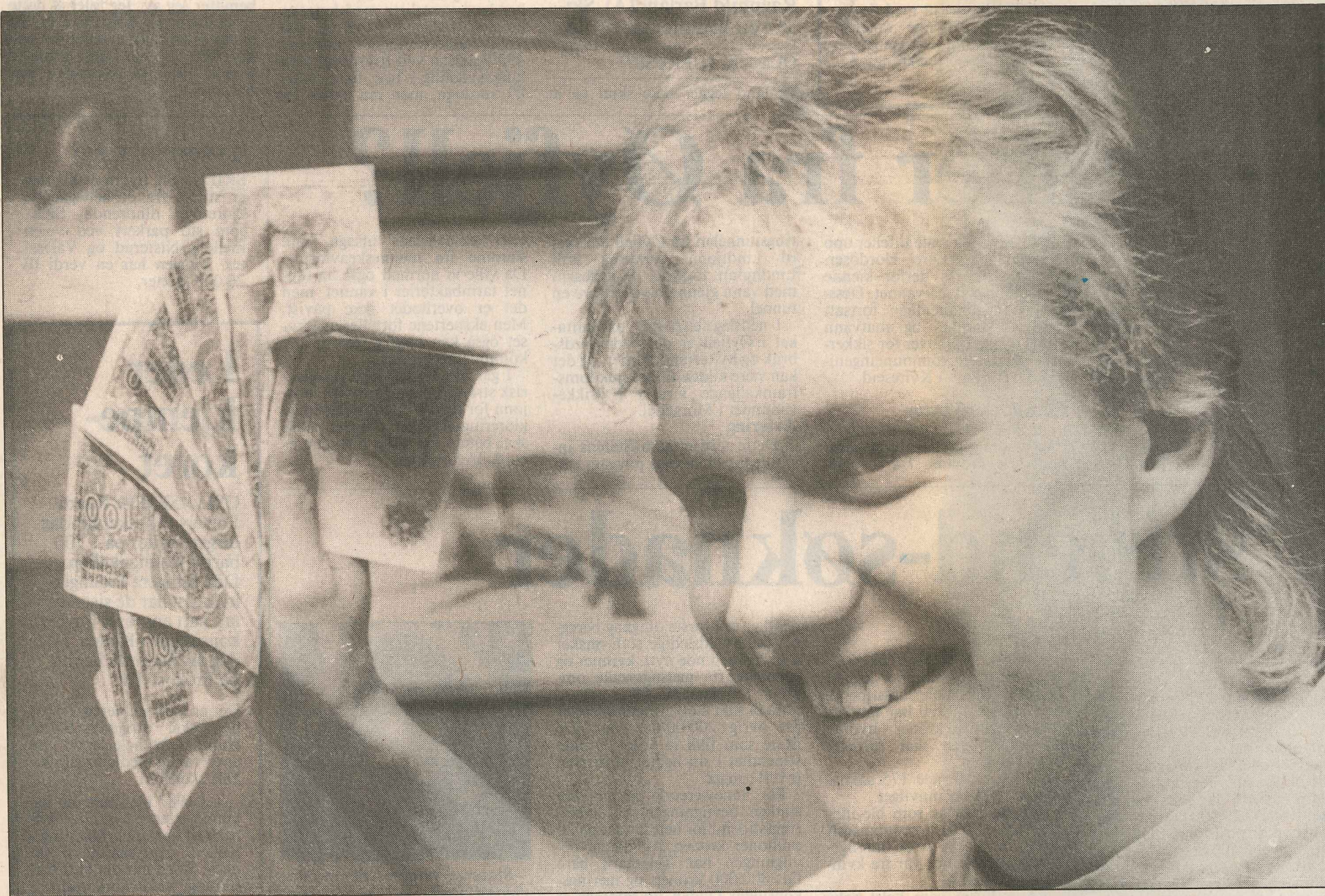
MORTEN PEDERSEN

Foto: ARNT E. FOLVIK

DAGBLADET FØLGER

VERDENSUPEN I ALPINT

Dropper sponsor-kongen

I dag sier Atle Skårdal, arveprinsen til tronen i den prestisjefylte utforsporten, overraskende nei til den sveitsiske sponsor-kongen Marc Biver. Telemarkingen er i ferd med å inngå meget lukrative avtaler med utstyrsfabrikanter, og han vil styre «butikken» selv, sammen med sin trener, Dieter Bartsch.

Biver, som håndterer sponsoravtalene til Ole Kristian Furuseth, har brukt all sin innflytelse for å få Atle i sin stall.

— Beslutningen er definitiv. Jeg stoler fullt og helt på

Dieter Bartsch i de forestående forhandlingene, sier Skårdal til TA. Han mener Biver ville stykket av med en alt for stor del av kaka sjøl.

I dag må «Lynet fra Lunde» glemme alt om gyldne sponsoravtaler. I formiddag styrer utfor-eltiten utfor i Åre. Atle kjemper om 2. plassen i World Cup-sammendraget. — Faktisk er det synd at dette er det siste rennet, sier Skårdal som allerede har gitt oss en kalas-sesong og norsk utfor et historisk gjennombrudd.

SIDE 19

Skien Volleyballklubb misbrukte sjansen

SIDE 17

Del 2

Fredag 16. mars 1990

Sporten

- Nå fortjener du en klem, Atle...

ÅRE: - Femteplass er jo storveis. Får jeg lov å gratulere, spør Merete Fjeldavlie og gir Atle Skårdal en god klem etter utforkonkurransen i Åre i går. Telemarks to World Cup-representanter deltar for første gang på samme sted i sesongavslutningen her i Åre. Og Merete (21) stilte i spissen for den norske heilagjengen da Atle var «først ut» av de to...

- Takk så mye. Håper det går veien for deg i dag, sier Atle Skårdal og gjengjelder klemmen.

Nå er det nemlig Rjukan-jentas tur i jentenes siste Super-G. Lørdag inntar hun igjen tilskuerplassen mens både jentene og gutta begge skal i ilden i utforløypa igjen. Søndag ikler hun seg imidlertid landslagsdressen igjen til slalåm-konkurranse, som blir avslutningen på en riktig maraton-sesong.

Slår an tonen

- Rundt regnet 40 renn har det

blitt. Og det merker jeg, innrømmer Merete som har vært med på å slå an tonen i jenteløypen i kjølvannet av Ole Kristian Furuseth og Atle Skårdals knallsuksess på herresida.

Til Åre kommer hun direkte fra avslutningen i storslalåm i Kløvsjø der 17-årige Julie Lunde Hansen feide inn til sin sensasjonelle annenplass onsdag. Disiplinen der også Merete trives best, men det stemte ikke like bra denne gangen for jenta med telemarksblod i årene.

Thorbjørn Skaardal (tekst)

TA
i Åre

Roger Neumann (foto)

-Nei, jeg merket tydelig det tøffe programmet vi har hatt den siste tida. Derfor har jeg nok gjort mitt beste denne sesongen, mener Merete.

På flyttefot

Men det er slett ikke dårlig for jenta som i de tre første årene av sitt liv bodde i Skien. Deretter fulgte hun med familiens flyttebuss til Rjukan, der hun fikk smaken på alpinlivet til hun i 13-års alderen flyttet via Andenes, Sortland, skigymnas i svenske Tarnaby til Bærum der hun nå har bodd i to år. Likevel representerer hun Kongsberg.

-Jeg føler meg imidlertid så god telemarking som noen, sier jenta som debuterte i World

-Et stykke til Atles nivå er det likevel, men jeg er veldig fornøyd med utviklingen, smiler Merete og tenker spesielt på tiende-plassen i storslalåm fra St. Catarina i januar. De seks World Cup-poengene derfra, er de eneste til nå.

-Onsdag ble det ingen finaleplass etter slett innsats. Jeg greide ikke å kvalifisere meg for annen omgang. Det hadde vært gøy om det klaffet bedre i Super-G. i dag, sier Merete som bare deltar i sitt andre WC-renn i Super-G. her borte. Den første endte med en oppmuntrende 35. plass i St. Catarina fra et startnummer på 60-tallet.

Cup-sammenheng i Courmayeur ved juletid i 1988. Denne sesongen har hun klatret kraftig på FIS-listene, fra en 158. til en plass blant de 35 beste.

Se også side 17

Lørdag 24. februar 1990

Sporten

Atle Skårdal var det ingen som kunne gjøre noe med i går. Han behersket som ventet den tekniske krevende delen av løypa best av alle.

En lett match

ØYER: Atle Skårdal innfridde favorittstempelet, og vant som han ville i NM i utfor i går. Som ventet tapte han litt til de andre på glistrekningene i begynnelsen av løypa.

– Jeg følte at det gikk fort, selv om jeg hadde problemer i noen av småkulene i løypa. Normalt bruker det å gå bra, sier den sympatiske Skade-gutten. Skårdal hadde bare femte beste mellomtid, men i den mer tekniske krevende delen av løypa, var det inegn som hadde muligheter til å holde samme fart. Skårdal er tøffere enn sine konkurrenter, og tør satse hardere på grunn av sin gode teknikk.

Perfekt

Skårdal mente at løypa er perfekt til NM, men at den ikke på noen måte holder mål til World Cup eller eventuelt OL i 1994.

– Jeg håper inderlig at Kvittfjell kommer på banen skikkelig. Løypa i Hafjell er rett og slett ikke tøff nok. På den andre side vil jeg si at det vil være topp å arrangere super-G under OL her i 1994.

Skårdal er ikke den som liker å kritisere, men understreker at bare de mest krevende utforløyper vil holde mål i OL.

Lytter

Asgeir Linberg fra arrangørklubben Kringsjå var den nordmannen som kom nærmest Atle, og fikk andre plass i NM. Han var 1.09 etter Skårdal. Nærmest i det uoffisielle NM komsveitserne Gigandet og Summermatter.

Bronsemedaljen gikk til Lasse Arnesen, som påstod etter målpassering at han misset grovt i bratthenget midtveis.

Atle Skårdal på toppen av seierspallen i utfor-NM for tredje gang.

Full fart mot utfor- avansement?

ÅRE: Christian Ghedina stjal utfor-showet i Åre i går. Men verdenspressen fokuserte minst like mye på Atle Skårdal, som er på full fart mot avansement på World Cup-lista i utfor etter gårsdagens sterke femteplass. Pirmin Zurbriggenes annenplass er innen rekkevidde foran den virkelige folkefesten lørdag.

Men det er heller ikke mye som skiller bakover. Uansett - det blir en heidunderende World Cup-finale i Åre på lørdag.

-Etter onsdagens treningsinnsats må jeg innrømme at jeg var skeptisk foran rennet. Mye står på spill nå i sesongavslutningen. Forskjellen mellom en tredje- og fjerdeplass sammenlagt på utforlista, utgjør en anseelig sum bonus kroner, fastslår Atle og legger ikke skjul på at han vil kjenne nervene under lørdagens regnskapsoppgjør i World Cup.

Sjokket

I går sjokket han både seg selv og andre med å være raskest på toppen.

-Skia var utmerket, og jeg hadde en fin følelse hele veien. Også på slutten, men det var der jeg

tydeligvis tapte. Det fikk jeg da også beskjed om i klartekst av en småirritert Dieter Bartsch da jeg kom i mål.

Atle måtte se Ghedina, Heinzer, Høflehner og Wirnsberger akselerere forbi på slutten av den sterkt forkortede Årebragden.

Løypa ble redusert med nesten 1200 meter. Det betød borti 40 sekunders kjøring. Nå brukte Atle 1.17.12 på den 2120 meter lange traseen, 71 hundredeler bak seirende Ghedina.

For hard

—Jeg ble for hard på snøen i avslutningen, forklarer Atle om sin egen kjøring i den siste delen av løypa. Der kjørte Ghedina, vinnerens andre utforkomet, knallsterkt da han noterte sin andre WC-seier for året. Den første kom i Cortina for en måned siden, der italieneren kjørte på hjemmebane.

Vind

Vind på toppen var årsaken til at starten ble både redusert og forskjøvet i går. -Akkurat det tror jeg favoriserte alle denne gang. Forholdene oppe i fjellet var vanskelig, mente Atle som smilte og var storveis fornøyd med gårsdagens femteplass.

-Det går imidlertid ikke an å hvile på denne plasseringen. Selv om det nå bare er fem poeng opp til Zurbriggen (nr. åtte i går) på annenplass på utforlista, er det like viktig å se bakover. Et helt

Full fart mot World Cup-suksess. Atle på vei mot femteplassen i «Russi-spranget» i Årebragden i går.

kobbel med Ghedina i spissen er på jakt bakfra. Her er ikke noe avgjort, fastslår Atle som to minutter før han skulle utfor fikk

beskjed om å bytte ski.

-Det valget var tydeligvis lurt. For Blizzard-kollega Karl Alpiger gikk det ikke like greit. Jeg hadde

stor tro på min "stallkamerat" før start, men en 15. plass sto ikke i stil med treningsinnsatsen til Alpiger her borte, sier Atle Skårdal.

Val Gardena 15. desember i fjor. Marc Biver og Atle Skårdal hadde en hyggelig prat i sofaen om penger, kontrakter og framtida. Nå vil ikke Skårdal ha noe med sveitseren å gjøre likevel.

SKÅRDAL SIER NEI

til den sveitsiske sponsorgiganten Marc Biver

ÅRE (Dagbladet): I løpet av helga vil Atle Skårdal gi sponsorgiganten Marc Biver beskjed om at han ikke ønsker sveitseren som personlig manager. Det vil kom-

me som et sjokk på Biver, som i stresskofferten her i Åre går rundt med ferdigskrevne kontrakter. Det eneste som mangler er Atle Skårdals underskrift.

- Så lenge jeg har utfortrener Dieter Bartsch som rådgiver trenger jeg ikke Marc Biver. Og jeg er glad for at det endelig har gått opp for meg. For Biver er sleip og tar 15 prosent på utstyrskontraktene og 20 prosent på resten. Det er penger det også, sier Atle Skårdal.

Pakke-prat

Dagbladet var med da Marc Biver tegnet det første kartet for Atle Skårdal i italienske Val Gardena før jul. Der ble partene enige om å ta en ny prat her i Åre. Atle Skårdal fikk beskjed om å tenke på saken. Før noe konkret eventuelt lå på bordet skulle Marc Biver forholde seg rolig.

Men istedenfor å ligge på været har Marc Biver gått ut og snakket åpent om sin egen Skårdal-pakke. Sånn og sånn ville det bli, og så mye ville Atle komme til å tjene.

Men uten hjelp fra andre enn seg sjøl gikk Atle Skårdal og Dieter Bartsch ut og

Fra å ha vært en populær og foretaksom fyr i verdenscupskuset blir Marc Biver bare mer og mer uglesett.

Det er svært få som liker at han sniker seg inn på løperne bakveien - lover dem kontrakter og feite lommebøker - for å ordne ting de fleste trenere har mer enn nok kunnskap og kontakter til å utføre. Dråpen som fikk det til å flyte over er Marc Bivers nylig skrevne kollektivavtale med det sveitsiske juniorlandslaget. Det er den totale krise for løperne, mener de som har greie på det.

Og her i Åre er det mange av dem.

Ryktebørsen

Norges utfortrener Dieter Bartsch er en av dem som kritiserer Marc Biver høyt. Torsdag fikk han høre av en sveitsisk journalist at han sjøl lå i en alvorlig krangel med den norske skipoolen. Bartsch antar at det er Marc Biver som har sluppet ut ryktet.

- Det hele er meningsløst og ryktet er et forsøk på å skade meg i forhold til Norges Skiforbund. Derfor er jeg veldig glad for at Atle nå sier nei til Biver.

For Atle greier seg lenge med råd fra de folkene han har rundt seg. Han trenger ingen manager, sier Bartsch.

Kjetil Andre Aamodt - et av årets absolutte stjerneskudd i den alpine verdenscupen - har også sagt nei til Bivers sveitsiske sponsorfirma. Kjetil fikk forespørselen under verdenscuprennene i Veysonnaz i begynnelsen av måneden. Han svarte med å be Biver ringe til faren sin - E-cup trener Finn Aamodt.

Og svaret ble det samme som det Atle Skårdal vil gi Marc Biver i dag eller i morgen:

- Jeg trenger ingen manager. Jeg klarer meg bedre på egenhånd.

Skiforbundets økonomisjef Morten Berner er også glad for at Atle Skårdal og Kjetil

MORTEN PEDERSEN

Foto: BJØRN S DELEBEKK

DAGBLADET FØLGER

VERDENSUPEN I ALPINT

Andre Aamodt sier nei til Biver. For sjøl om han har et meget godt og profesjonelt forhold til sveitseren, så er hans tips at det ville vært uheldig om alle de beste nordmennene havnet i Stall Biver.

- Jeg synes det er nok med Ole Kristian Furuseth. Slik det blir nå får vi et perfekt balansepunkt. Jeg tror det er til alles beste, sier Morten Berner.

utenlandske TV-selskaper som førte til at NRK måtte satse skikkelig på TV-deknin-gen fra Vang.
Blir det nye triumfer i dag, Åke Jønsson?

Sporten

Atle vil styre «butikkken» selv

Takker nei til Biver. Atle i lobbyen på Hotell Åre Bjørnen i går ettermiddag. Etter World Cup-finalen i dag sier han nei til samarbeidsavtale med Marc Biver (innfelt).

ÅRE: Atle Skårdal har bestemt seg foran World Cup-avslutningen i Åre: Han vil styre sine sponsoraftaler selv i samarbeid med utfortrener Dieter Bartsch. I dag får den sveitsiske «sponsorkongen» Marc Biver beskjeden

fra arveprinsen til Helmut Höflehners utfortrone om at noe samarbeid ikke blir aktuelt i denne omgang.

Biver, som håndterer sponsoravtalene for Ole Kristian Furuseth, har bistått Atle i enkelte forhandlingsrunder på nyåret. Men noe videre samarbeid legger altså Atle på is.

Innflytelse

-Beslutningen er definitiv i denne omgang, fastslår Atle Skårdal og legger til at han stoler fullt og helt på Dieter Bartschs innflytelse i avgjørende forhandlinger.

Biver ville i form av sitt honorarkrav i inngåtte avtaler stukket av med betydelige beløp i sponsorpotten. Og dette er trolig

årsaken til at Atle snur ryggen til Biver-konsernets tilbud.

-Avtalene faller på plass etter tur. Så langt er jeg i alle fall godt fornøyd med de forhandlingene som er sluttført med Blizzard og Tyrolia. De øvrige skal også gå greit. Eneste problem er at vi ikke får åpnet for muligheten av å ha en personlig sponsor på gens avslutningsrenn. Etter å ha

ladet opp med innebandy og mental trening i går ettermiddag, er han klar til World Cup-innspurten.

-Faktisk er det synd at dette er det siste rennet. En måneds hjelm/lue. I den saken står skiforbundet steilt på forkjøpsrett for landslagssponsoren, sier Atle Skårdal i lobbyen på Åre Bjørnen, der de mannlige norske

alpine er innkvartert.

I dag lar han avtaler være avtaler, og satser maksimalt på seson-World Cup-pause før Super-G'en i Hemsedal, gjorde meg «sulten» igjen. Formen peker også oppover, derfor hadde jeg gjerne tatt flere renn framover, forklarer Atle som i løpet av de seks siste utforstartene ikke har vært dårligere enn nummer sju.

Høflehner

Bare sammenlagtvinneren i utforcupen, Helmut Höflehner, kan oppvise sterkere resultatrekke. Torsdag plukket Atle sine første World Cup-poeng overhode i Åre, derfor skal ikke Pirmin Zurbriggen føle seg for sikker på at han greier å holde telemarkingen bak seg på utforlista etter dagens renn.

Nitimen utvider sendetiden
•SIDE 19

Han skal lede GP-showet
•SIDE 17

**Riks-
toto
med
nye
spill**
•SIDE 31

**SØNDAG
SØNDAG**

Nr. 11 18. mars 1990 6. årgang Pris kr. 12,-

WC-VINNER: Anne Elvebakk til topps i Finland.

WC-VINNER: Trude Dybendahl til topps i Vang.

WC-VINNER: Atle Skårdal til topps i Åre.

BEST I VERDEN

Norske skiutøvere dominerte verden i går. Atle Skårdal vant alpinistenes World Cup-renn i utfør i Åre. Anne Elvebakk fulgte opp VM-triumfen fra Holmenkollen ved å vinne WC-rennet i skiskyting

i finske Kontiolahti, mens Trude Dybendahl avanserte fra tredje plass til seier under jentenes WC-jaktstart i Vang.

SPORTEN

S.6. Perin II

Ny jubeldag for Atle Skårdal:

SLAPPE AV: Nå kan du sette deg godt tilbake å slappe av Atle Skårdal. World-Cup-avslutningen i Åre var prima.

Nå kan du slappe av

Åre: - Denne seieren kom like overraskende som da jeg vant i Kitzbühel. En ubeskrivelig følelse, jublet Atle Skårdal etter den suverene avslutningen på World Cup-sesongen. Telemarkingen kapret

også andrelassen i utforcupen med oppvisningen i Åre-løypa, og sørget for at det var to nordmenn blant de seks beste i World Cup sammenlagt.

Av GRY WOXHOLTH/NTB

- Det var ganske tøft å motivere seg til denne konkurransen. Vi sto og ladet opp i strieregnet på toppen. Jeg klarte å holde humøret oppe, i motsetning til mange av de andre løperne. Jeg leverte en ny råhvass konkurranse. Det gikk på halv tolv hele veien, og jeg skjønte at resultatet måtte bli bra, sa han.

- Det viktigste for meg var å holde Kristian Ghedina, Franz Heinzer og Daniel Mahrer bak meg i utforcupen. At jeg skulle lykkes hundre prosent og også ta innersvingen på Pirmin Zurbriggen, var over all forventning, sa Skårdal.

Som i Kitzbühel

Det siste World Cup-rennet i Åre liknet mye på konkurransen i Kitzbühel i januar. Atle Skårdal snøt Helmut Hflehner for nok en seier, og marginen var nesten like liten som i Østerrike. Ti hundredeler var telemarkingen foran vinneren av utforcupen i mål.

- Det smakte ekstra godt med en ny seier over Hflehner. Han er verdens beste utforkjører, men både Kristian Ghedina og jeg jobber hardt for å knappe ned på

forspranget. I dag hadde jeg centimetrene på min side, og jeg er helt sikker på at humøret og kjøregleden var hovedårsaken til at jeg gikk til topps, sa han.

Torsdag kjørte 24-åringen ned til 5. plass i den nest siste WC-konkurransen. Han var litt for hard mot det myke underlaget, og mistet avgjørende tideler til italienske Ghedina. Lørdag måtte arrangøren fryse løypa, og det harde underlaget passet Skårdal perfekt.

Drømmeforhold

- For meg var det bortimot drømmeforhold. Løypa var kort, men hadde nok av utfordringer. Nok en gang klarte jeg å kjøre raskt på toppen. Det har ikke vært vanlig kost denne sesongen. Det er skikkelig synd at World Cup er over for i år. Jeg hadde med glede kjørt tjuen renn til, sa Skårdal.

Åre var mer norsk enn svensk lørdag. Hele fan-klubben til Atle Skårdal hadde tatt turen fra Telemark for å se gla'guttene ta sin andre WC-seier. Hans Kristian Skårdal, Atles far, var på plass for andre gang i et World Cup-renn. Han så først seiersløpet i Kitzbühel, og fulgte lørdag opp med å se sønnen gjenta bedriften i Sverige.

- Far må gjerne fortsette å dukke opp på skirenn. Da går det tydeligvis bra, gliste Atle. Rett etter målpassering kastet 24-åringen seg på mobiltelefonen til Lunde i Telemark. Bestefar Skårdal var den første som fikk gratulere 24-åringen.

Helmut Hflehner fikk også overbrakt sine gratulasjoner. - Dette fortjente du, Atle. Jeg er redd for at denne situasjonen kommer til å oppstå flere ganger neste år. Det blir tøft å holde unna for deg og Ghedina, sa østerrikeren før han mottok World Cup-glasskula som beste utforløper i år.

Den siste konkurransen i Åre ble også en hyggelig opplevelse for Lasse Arnesen. Heminggutten kjørte ned til 19. plass, 1.19 sekunder bak Skårdal. For de to andre norske løperne, Asgeir Linberg og Einar Unhjem Johansen, ble avslutningen i Åre fullstendig ødelagt. Det strie regn-været førte til at arrangøren måtte sette strek etter 45 kjørere. Ergelig for ungguttene som måtte pakke ned utstyret for denne sesongen.

Atle Skårdal fikk ikke lang tid på seg til å feire den fantastiske innsatsen i Åre. Allerede søndag var 24-

VANT: Atle Skårdal på full fart nedover løypa i Åre. Nordmannen vant til slutt etter fin-fin kjøring i 2. omgang.

åringen på vei til Schladming i Østerrike for å teste ski.

- Jeg henger kanskje med i det østerrikske mesterskapet før jeg vender hjem til Norge i slutten av måneden. Men det er ikke avgjort. Hovedmålet er å teste nytt utstyr, sa Skårdal.

Atle Skårdal har levert en respektløs ski-sesong som det blir vanskelig å leve opp til neste år. To seirer og to andreplasser i utfor, en 3. og en 4. plass i super-G, samt 2. plass

i utforcupen og 6. plass totalt, er meget imponerende.

- Jeg vet det blir vanskelig å følge opp denne resultatrekken, men målet er alltid å forbedre meg. Seier i utforcupen hadde vært helt i orden for meg. Jeg har ingen sjanse til å ta opp kampen med de beste sammenlagt. Jeg kjører foreløpig bare to grener. Er jeg i brukbar form neste år, slenger jeg også med i noen storslalåmrenn. Men forventningene er ikke altfor store i den grenen, sier Skårdal.

en fargerik
nr 1

Varden

MANDAG 19. MARS 1990
NR 66 - 116. ÅRG.

LØSSALG
KR 7,00

Nesten verdens beste

Åre (Varden): Atle Skårdal er nesten best i verden. Lørdag var han best. Da suste han ned utforløypa i Åre til dagens beste tid. Atle hadde tatt sin andre utforseier denne sesongen og sikret seg annenplassen sam-

menlagt i sesongens utfor-cup, etter Hel-muth Høflehner. Fredag kunne Atle gratulere Merete Fjeld-avlie med en 22.plass i jentenes Super-G konkurranse. Lørdag var Merete en av de

aller første som kastet seg om halsen på Atle for å gi ham en seiersklem. Det svinger i norsk alpinsport om dagen og Telemark er i aller første rekke.

SPORTEN

MANDAG
19. MARS
1990

V
Varden

SPORT

SPORTSREDAKTØR: TOM WEBER

I REDAKSJONEN: ARNT LUNDSHOLT
ARVE MOEN
ARNE BORGERSEN
BJØRN BORGE

2.DEL

I toppen for å bli!

DE BESTE: Atle Skårdal (t.v.), Helmuth Höflehner og Ole Kristian Furuseth kunne alle glise bredt lørdag. Atle kjørte seg ned til seier, og 2.plass sammenlagt i utforcupen. Höflehner seiret i utforcupen og Ole Kristian vant storslalåm-cupen. Disse gutta er det beste! (AL-foto)

**Åre (Varden): En bunnsolid be-
kreftelse! Atle er i verdensstoppen
for å bli der noen år fremover.
Lørdag feide han all tvil til side,
suste ned Åre-løypa fortære enn**

Lørdag stemte det meste. Atle
kjørte maksimalt og litt på gren-
sen hele tiden. Det betalte seg.
Ett tidel var han foran sesongens
utformester, Helmuth Höflehner.

SURE OG GRINETE

Lørdag var det Atles gode humør

**alle andre og kunne heve armene
i været som seierherre for andre
gang denne sesongen. Kitzbühel
var størst, men Åre lå ikke langt
etter.**

time på øyet akkurat da kan vi
skrive under på. Det oppstyret
han hadde vært igjennom de siste
to timene kunne knekket hvem
som helst.

- Slik er det imidlertid og har
man valgt dette livet får en ta det
med på kjøpet, sa Atle noe opp-

Til tross for all ståheien er Atle
langtfra lei skiene nå på tampen
av sesongen. Snarere tvert imot.
24.åringen er litt lei for at ver-
denscupen er over for denne
gang.

- Jeg skulle gjerne kjørt 20 renn
til. Formen er jo tilbake for fullt

**Atle er ikke verdens beste utfor-
kjører enda, men han blir det.
Sansynligvis allerede neste se-
song. Helmuth Höflehner står for
fall. Det er ekspertene enige om.**

tronen. Helmuth Höflehner er
riktignok god, men Atle blir bed-
re. - Jeg er mest redd Ghedina.
Han blir farlig god og jeg må vir-
kelig skjerpe meg for å holde
ham bak mag, sier Atle som er
fullstendig klar over at han selv
og Ghedina er årets utforkomete

PÅ Plass: Lunde-gjengen var på plass og laget stemning i bakken. Flaggene gikk til vers da Atle hadde vunnet.

50 supportere på plass i Åre

**Åre (Varden): Da Atle vant utforrennet i Kitzbühel jublet
25 000 tilskuere over telemarkings prestasjon. I Åre var
det, for å si det brutalt, en håndfull. Hvorfor er ikke godt å
si, men Åre er ikke Europas midtpunkt. Et hundretall nor-
ske supportere, hvorav halvparten fra Lunde, visste imid-
lerid å markere seg.**

De norske flaggene valet friskt i
vinden og i sentrum var familien
Skårdal. Broren Stian gliste bredt
og det gjorde pappa Hans Kris-
tian også. Minst like bredt som
han gjorde da guttungen vant i
Kitzbühel. - Nå må jeg vel fort-
sette å reise. Han vinner jo bare
hver gang jeg er med, sa "gam-
mer'n" etter at en ny utforseier
var vel i havn.

Om Atle setter pris på besøk

hjemmefra. - Det er kjempegøy
når Lunde-gjengen er på plass.
Det inspirerer til å ta ut det bes-
te, sier han.
At Stian var på plass gjorde seie-
ren ekstra morsom. For to år si-
den var Stian også plass i Åre,
men måtte reise hjem før utfor-
rennet ble avviklet. Derfor var
det ekstra moro at Atle gikk bort
å vant denne gang.

I ÅRE

**Arnt
Lundsholt**

suste ned Are-løypa tortere enn etter.

Lørdag stemte det meste. Atle kjørte maksimalt og litt på grensen hele tiden. Det betalte seg. Ett tidel var han foran sesongens utformester, Helmuth Høflehner.

SURE OG GRINETE

Lørdag var det Atles gode humør og perfekte innstilling som gjorde utslaget. Mens de aller fleste av konkurrentene gren på nesa over regnbyger og sure vindkast trakk Lundeheringen på seg hjelmen og lot topphåret være med innenfor. Fleipet, gliste sitt aller bredeste glis og tro til 100 prosent.

- De andre gutta var sure og grinete, hadde ikke lyst til å kjøre i regnværet. De var rett og slett værsyke. For meg var imidlertid forholdene av underordnet betydning. Jeg merket at løypa var bedre enn torsdag. Mye hardere etter saltingen og det passet meg 100 prosent. Litt på grensa merket jeg at det gikk hele veien ned, men ikke verre enn at jeg hadde full kontroll.

SAMME OPPSTYRET

Som i Kitsbuhel var oppstyret etter rennet over alle hauger og litt til. Hit og dit, frem og tilbake ble

Atle fraktet. Alle skulle ha sitt, TV, radio, et samlet pressekorps og selvfølgelig fansen. En busslast supportere hjemme fra Lunde fikk sitt og hysteriske svenske jentunger med blokk og blyant fikk autografen til verdens kommende utforkonge. Da et av Åres hoteller ville ha ham med noen minutter rett før banketten lørdag var det rett før Atle sa nei, men etter noen minutter ble det likevel ja. Varden fulgte med i bilen som fraktet ham til bestemmelsestedet og kaos er det ordet som passer best på hva som ventet.

HYSTERISKE TILSTANDER

Vel inne på hotellet ventet et par hundre gjester som alle ville ha et ord med i laget. Støynivået var bortimot hysterisk og Atle var lettet over å kunne komme seg tilbake til sitt eget hotell etter noen minutter. - Dette er det verste. Jeg skulle hatt en times søvn nå, men det gikk altså ikke, sa Atle i bilen på veien tilbake til sitt eget hotell. Der ventet Marc Biver som i motsetning til alle andre fikk NEI. Atle vil ikke inn i stall Biver.

At 24.åringen kunne ha trengt en

time på øyet akkurat da kan vi skrive under på. Det oppstyret han hadde vært igjennom de siste to timene kunne knekket hvem som helst.

- Slik er det imidlertid og har man valgt dette livet får en ta det med på kjøpet, sa Atle noe oppgitt.

Senere på kvelden klarte han å snike seg unna det verste oppstyret og søndag morgen var kursen staket for Østerrike.

Til tross for all ståheien er Atle langt fra lei skiene nå på tampen av sesongen. Snarere tvert imot. 24.åringen er litt lei for at verdenscupen er over for denne gang.

- Jeg skulle gjerne kjørt 20 renn til. Formen er jo tilbake for fullt så derfor er det litt ergerlig at det er slutt nå. Jeg liker å være på farten og gleder meg allerede til neste sesong.

Da vil han sansynligvis overta

fall. Det er eksperimentene om.

tronen. Helmuth Høflehner er riktignok god, men Atle blir bedre. - Jeg er mest redd Ghedina. Han blir farlig god og jeg må virkelig skjerpe meg for å holde ham bak mag, sier Atle som er fullstendig klar over at han selv og Ghedina er årets utforkometer i alpinsirkuset.

- Det blir enda vanskeligere neste år, men jeg skal bli enda bedre så her sakl det bli kamp om øverste trinn på seierspallen.

MÅ FØLGE MED: Hans Kristian (t.v.) og Stian Skårdal fulgte Atle i Åre. - Nå må jeg kanskje følge med over alt, sier pappa som har sett to utforrenn og begge har sønnen Atle vunnet.

MER NESTE SIDE

Hele Edlands stolthet

BYGDAS STOLTHET: Knut Tore Apeland er hele bygdas stolthet, og han sviktet da heller ikke den trofaste kontigenten som dro helt til Vangsås for å hele ham frem til bronse i verdenscupen. Egen sang og vimpler var med på lasset, og Knut Tore selv satte stor pris på innslaget. (foto: Per-Eirik Hekkelstrand)

Mer side 17

Med Telemark på dressen?

Åre (Varden): Paralelt med utforguttas initiativ overfor forbundet jobbes det også lokalt i Telemark. Turistnæringen i Telemark har etterhvert fått øynene opp for hvilken PR-verdi Atle Skårdal kan bli for Telemark. Han er det faktisk allerede. Når det snakkes og skrives om hvor Atle kommer fra er det like ofte, eller oftere, at Telemark blir brukt fremfor Norge.

Blanet annet er Magne Dale og Johann Straand interessert i å bruke Atle Skårdal i et markedsføringsfremstøt for turistnæringen i Telemark. Håpet er at Atle får tillatelse til å bruke Telemark på

utfordressen. På samme måte som utlendingene kjører med Sveits, Østerrike, Italia o.s.v. For å få til dette må man ha tillatelse av skiforbundet og denne siden av saken er ikke i boks. Skiforbundet igjen må fremlegge en slik sak for FIS. Nils Tore Johnsen som lokalt jobber for Atle Skårdal i Telemark sier til Varden at saken er lagt frem for skiforbundet, men at man ennå ikke har mottatt noe svar derfra. - Vi håper imidlertid at dette går i boks, sier Johnsen som har planene klare for hvordan turistnæringen i Telemark skal kunne bruke Atle Skårdal i markedsføring av fylket.

VINTERSALGET

starter hos oss
torsdag 22.3. kl. 11.00

LE SPORTIQUE

NORDENTORGET

Porsgrunn Tlf. 03/550887.

IBSEN PARKEN

Skien. Tlf. 03/522000.

SPORT

nsentrasjon, fart og stil til det siste: Atle Skårdal på vei ned mot sin annen verdenscup-seier i utfor,

Med stål i bena og is i maven . . .

ni Schneider har stål i a og is i maven. Søndag hun innersvingen på de rrikske jentene i slalåmen. Den sveitsiske jenta are på 11. plass etter førs- omgang, men klinket til i dagens beste tid i finale- pa. På toppen sto lederen av ålåmcupen, Claudia Strobl

fra Østerrike, og skalv i buk- sene. Vreni Schneiders opp- visning i den rekordkorte løypa ble for sterk kost. Etter fem porter sa Østerrikes jev- neste slalåmkjører takk for seg.

Østerrike har dominert slalåmgrenen i perioden Schneider har slitt med ska- der. Men nå er den dobbelte

OL-vinneren tilbake i prakts- lag, og hun vant sesongens aller siste verdenscuprenn med et halvt sekunds margin til franske Patricia Chauvet.

De norske jentene ble solid satt til veggs i første om- gang. Merete Fjeldavli var minst dårlig med 35. plass. Marianne Kjørstad endte sist

i konkurransen (38. plass). Anne Berge ble for ivrig og fikk ikke notert tid.

Petra Kronberger klarte heller ikke å fullføre to om- ganger, men for ungjenta spilte det liten rolle. Hun vant World Cup sammenlagt med 41 poengs margin til Anita Wachter. NTB)

Beste utforkjører - og beste humør!

— Jeg skulle gjerne hatt et titalls renn til på samme gode formkurve. Den er topp. Det var naturligvis også humøret til Atle Skårdal etterat han hadde avsluttet historiens beste norske utforserie som han begynte. Med seier!

LEIF HUSEBYE
ERIK BERGLUND (foto)

Åre, 17. mars.

— Synd Verdenscup-sesongen er slutt, men neste er like om hjørnet. Fra mai er det 1991 og VM-sesong for oss. Da er vi i gang på barmark...

— ...men ikke på bar bakke?
— ...nei, det blir vel en råd. Vi har neppe svekket krediten. Om ikke løpernes penger har rent like raskt inn som sneen har rent unna. Åre-premien, en halvannen kilos sølvbarre, kan komme godt med.

Unik serie

Ellers må Atles unike utforserie 1-2-7-6-2-5-1, være gull verdt, for ikke å si millioner, for norsk alpinsport som hans supre Super G-serie med toppene 4-5-3-7. Ellers var han bokstavelig «snublende» nær to utfor-topper. Først fikk han på pukkelen etter beste mellomtid mellom kamel-puklene i Val Gardena, og i utforløypa i Schladming ble telemarkings seiersfest stoppet i målhenget.

Første renn-seier

— Sesongens bitreste, sier Atle, som setter Kitzbühel-triumfen høyest i denne merkelige utforsesongen. Men lørdag vant Atle sin første renn-seier i Verdenscupen. Kitzbühel-triumfen var sammenlagt i to utfor-sprinter der Skårdal var toer i begge, men ener foran sesongens østerrikske utforkaiser Helmut Höflehner. Lørdag var også østerrikeren to'er, 10 hundredeler bak.

— Jeg taper gjerne for Atle, sa Helmut. — Vi har jo delt 1. og 2. plassene noen ganger denne sesongen.

— Mente nok at jeg hadde kjørt bedre enn torsdag (nr. 5), sa Atle, men trodde ikke tiden ville holde da han med startnummer 9 kjørte over mål. Det mente ihvertfall speakeren, som nesten søkte norsk statsborgerskap. Men da hverken Zurbriggen, Höflehner eller torsdagsvinneren Ghedina — som satt fast i kanonrøret — kjørte bedre, måtte også den beskjedne telemarkingen medgi at han kanskje kunne vinne. — Men vent ihvertfall på treningsoverraskelsen, Cortina-fireren A. J. Kitt!

Heller ikke Kitt kunne straffe Atles tid, han stjal det siste

Verdenscup-poenget som Lasse Arnesen lenge lå an til (endte på 19. plass).

Vant på humøret

— Hvorfor vant du lørdag og ikke torsdag?

— Mine hardeste konkurrenter var like sure og negative som været. Jeg klarte å holde på humøret i regnværet og blåsten.

— Men ikke torsdag?

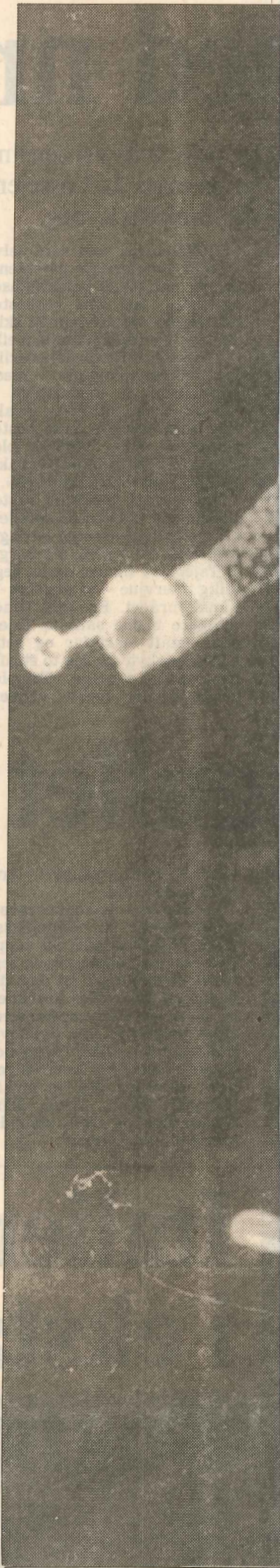
— Jo, men da var også de andre i godt humør, repliserte Atle. Like sikker på replikken som han var på dagens vinnerpor.

— Og du har ikke tenkt å avspore neste sesong?

— Nei, skal trener Dieter Barschs gode storslalåmskole forbedre både styrke og svingteknikk i utfor og Super G, og kanskje slenger jeg med i storslalåm. Sjetteplassen i total-sammendraget med 120 poeng gir meg partoutkort på startnummere rett etter første gruppe i både storslalåm og slalåm. Slalåmen står jeg nok over hvis den ikke frister i kombinasjonen. Nå bærer det rett til skitest i Schladming, kanskje prøver jeg også nye ski i noen renn der, før jeg avslutter med FIS-renn i Norden.

Tre gode utforkjørere med den beste i midten. Fra venstre toeren Helmut Höflehner fra Østerrike, Atle Skårdal og treeren Felix Belczyk fra Canada.

Konsentrasjon, fart og stil til d

Med stål i

Vreni Schneider har stål i f bena og is i maven. Søndag s tok hun innersvingen på de v østerrikske jentene i slalåm- l cupen. Den sveitsiske jenta f lå bare på 11. plass efter førs- n te omgang, men klinket til s med dagens beste tid i finale- s løypa. S På toppen sto lederen av S slalåmcupen, Claudia Strobl d